ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ — ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Ἔτος Α' Περίοδ. Β' Ἀρ. 156—38

ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακὴ 9 Σεπτεμβρου 1907

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: *Ἐσωτερικοῦ ἐτησία δραχ. 12. ἑξάμην 6*
Ἐξωτερικοῦ » φρ. χρ 20

Τὸ ΦΥΛΛΟΝ, τιμᾶται λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: *Ὁδὸς Λέκα ἀρ 24*
(Ἔναντι Στοᾶς Σιμοπούλου)

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις μὲ εἰκόνας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπήν.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ,,

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ἀληθείας» μετεφέρθησαν ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος εἰς τὴν ὁδὸν Λέκκα ἀρ. 24 (ἔναντι Στοᾶς Σιμοπούλου) ἄνω πάτωμα.

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ἀπὸ τοῦτο τὸ φύλλον ἀρχίζομεν τὴν μετάφρασιν τῆς περὶ Ἑλλάδος ὡραίας διαλέξεως τοῦ κ. Μπέρλ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μέρος τῆς σειρᾶς τῶν διαλέξεων αἵτινες ἔγιναν φέτος εἰς τὸ Παρίσι τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ «Γαλλικοῦ Συνδέσμου πρὸς ἄμυναν τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ». Οἱ ἀναγνῶσται μας ὑπὰ μᾶς ὀφείλουν χάριτας διὰ τὸ ὡραῖον ἀνάγνωσμα τὸ ὁποῖον ἐξ ὅσων γνωρίζομεν μόνη ἡ «Ἀλήθεια» παρουσιάζει εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν ἐν ἑλληνικῇ μεταφράσει.

ΤΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΕΙ Η ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΛΛΑΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Κυρίαι, Κύριοι

Ἐγκαινιάζων τὴν σειρὰν τῶν ἡμετέρων διαλέξεων ὁ διάσημος πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου ἡμῶν καθώρισε λίαν ἐπιτυχῶς τὸν σκοπὸν πρὸς ὃν ἀποβλέπουν, νὰ καταστήσουν γνωστὴν καὶ ἀγαπητὴν τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα, ὅπως εἶνε γνωστὴ καὶ ἀγαπητὴ ἡ ἀρχαία Ἑλλάς.

Δὲν τοῦ διέφευγε ποσῶς ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ ἐνθουσιασμὸς ὁ ἄλλοτε ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶχεν ὑποχωρήσῃ ὄχι μόνον ἐνώπιον τῶν ἐπικρίσεων τῶν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον δικαιολογημένων ἀλλ' ἐνώπιον τῆς συστηματικῆς δυσφημήσεως, ἐνώπιον τῆς ἐχθρικῆς προκαταλήψεως. Ἡ φιλολογία ἠκολούθησε τὸ ρεῦμα, ὁ λίβελλος εἶχεν διαδεχθῇ τὸν διθύραμβον, ἡ μὲ **καρικατούρα** *σάτυρα τοῦ* **Βασιλέως τῶν ὀρέων** *τὴν ποιητικὴν ἔξαρσιν τῶν* **Ἀνατολικῶν ὁδῶν**. *Ἀφ' ἑνὸς τὰ πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ λάθη, ἀλλ' ἔτι πλειότερον αἱ ἀτυχίαι τῆς Ἑλλάδος εἶχον ἀποθαρρύνει ἀρχαίους φιλέλληνας καὶ παρέσυραν καὶ αὐτοὺς εἰς τὴν γενικὴν ἄδικον κρίσιν.*

Τινὲς προσέτρεχον ἐπιδεικτικῶς εἰς τὸν θαυμασμὸν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος διὰ νὰ δικαιοῦνται νὰ δυσφημίσουν τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα· ἡ ἀνάμνησις τῆς μιᾶς ἐχρησίμευεν οὕτως ἵνα κατασυντριβῇ ἡ ἄλλη, καὶ οἱ λίθοι τῶν Προπυλαίων οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἄλλοτε κρηπῖδα, ἀπέβαινον τώρα τάφος ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ ὁποίου νὰ τὴν κατασκεπάσωσιν. «Ἡ σύγχρονος Ἑλλὰς δὲν ἦτο πλέον εἰμὴ ἀναξία τῆς ἀρχαίας θυγάτηρ, ἢ καλλίτερον αὐτὴ αὕτη ἐκαυχᾶτο διὰ ψευδῆ καταγωγήν. Ἡ φυλὴ τῶν αὐθεντικῶν Ἑλλήνων εἶχε σβεσθῇ πρὸ πολλοῦ. Οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι, αἱ ξέναι ἐπιδρομαί, αἱ σφαγαί, οἱ μετὰ δούλων συγχρωτισμοί, αἱ ἀσιατικαὶ ἢ σλαυϊκαὶ εἰσροαὶ εἶχον ἐξαντλήσῃ μέχρι τελευταίας ρανίδος ἢ καταπνίξῃ τὸ εὐγενὲς καὶ σπάνιον αἷμα. Δὲν ἔμενε πλέον τίποτε ἐκ τῶν 40,000 πολιτῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν 7,000 Σπαρτιατῶν τῆς μεγάλης ἐποχῆς, τίποτε ἐξ ὅλων τῶν φυλῶν ἐξ ὧν ἐστρατολογήθη ὁ στρατὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου! Οἱ νεώτεροι Ἕλληνες δὲν ἦσαν λοιπὸν οἱ ἀληθεῖς κληρονόμοι τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος· ἦσαν μόνον οἱ διαρπαγεῖς τούτου». Αἱ προσωπικαί των ἀρεταὶ δὲν ἦσαν ὀλιγώτερον φανταστικαὶ τῆς κληρονομίας των· τοὺς ἐξέδυον πασῶν τῶν καλῶν ἰδιοτήτων μεθ' ὧν ἄλλοτε τοὺς εἶχον στολίσῃ· τοὺς ἐκήρυττον ἀνικάνους νὰ διοικήσωσι καὶ νὰ διοικῶνται· προὐτίμων ἀνενδοιάστως τὰς ἄλλας χώρας τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου, παρεγνώριζον ὅλας τὰς προόδους τῆς Ἑλλάδος, ἐθυσίαζον ὑπὲρ τῶν ἀντιπάλων της τοὺς νομιμωτέρους της πόθους καὶ τὰ πλέον ἀκαταμάχητα αὐτῆς δίκαια. Ὡς ἐκ τούτου τὸ ἔρχον τοῦ ἡμετέρου Συνδέσμου δὲν θὰ ἀποβῇ περιττόν, οὐδὲ αἱ προσπάθειαι τῶν ἀναλαβόντων τὰς διαλέξεις, ἀνωφελεῖς.

Πρὸ μηνὸς ὁ κ. Θερῦ ὑπέδειξεν ὅτι τὰ οἰκονομικὰ λάθη τῆς Ἑλλάδος ἦσαν ὀλιγώτερον ἀπόρροια τῆς κακῆς διαχειρήσεως ἢ τῶν περιπετειῶν τοῦ κρητικοῦ ζητήματος καὶ τῶν ἐπαχθῶν καθηκόντων τὰ ὁποῖα τὸ ζήτημα τοῦτο ἔκαμε νὰ βαρύνωσιν ἐπὶ τῆς μητρὸς πατρίδος ἔθετεν ἐπίσης εἰς φῶς τὰς δυσχερείας τῆς γενικῆς καταστάσεως, τὴν γλισ-

Η ΘΥΓΑΤΗΡ ΤΟΥ ΚΛΕΜΑΝΣΩ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

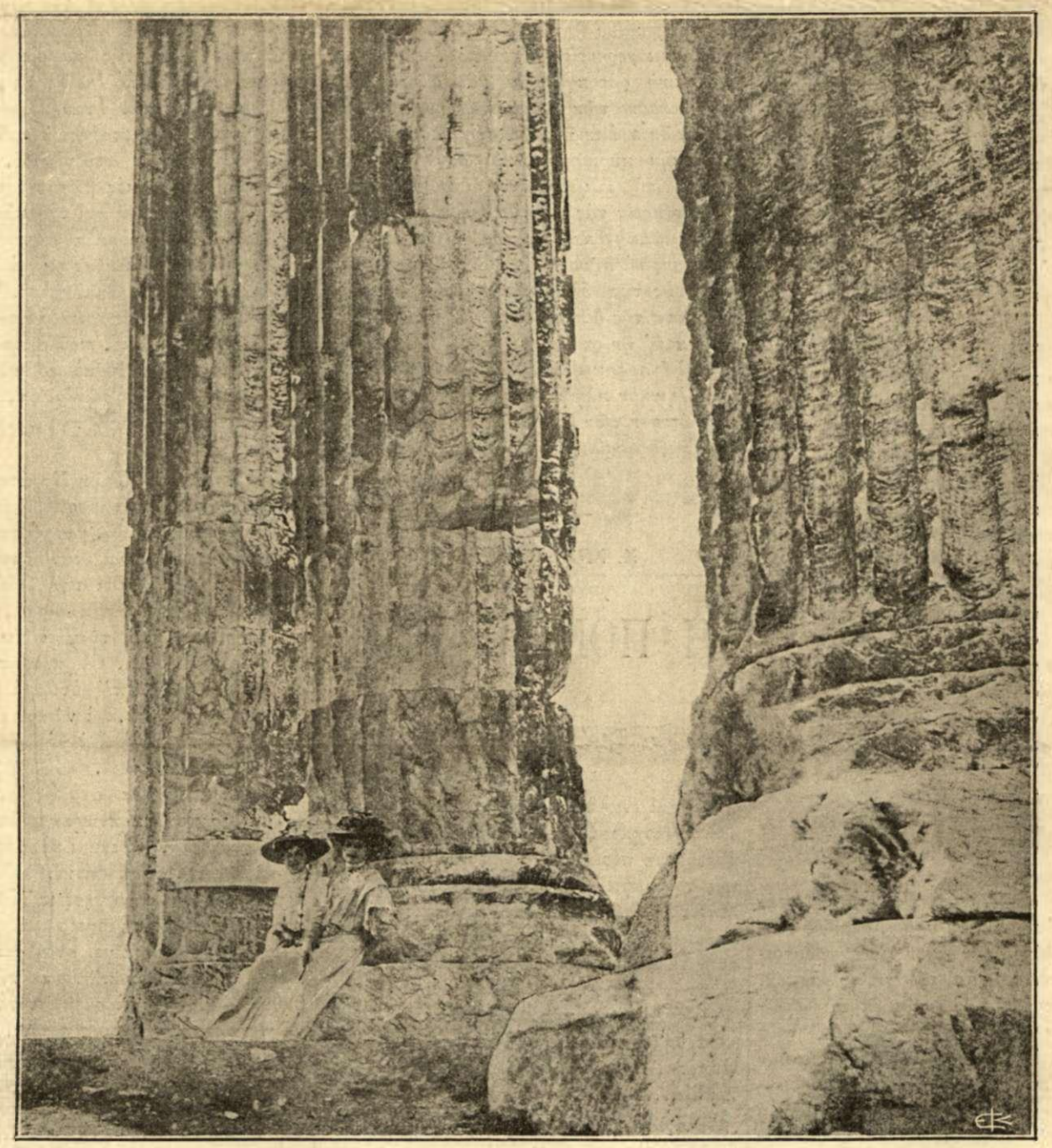

Η ΚΥΡΙΑ ΝΟΥΜΑ ΖΑΚΜΑΙΡ *(θυγάτηρ τοῦ κ. Κλεμανσώ)*

Καθημένη δεξιὰ εἰς τὰ βάθρα τῶν Στηλῶν τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς μὲ τὴν παλάμην τῆς χειρὸς ἐπὶ τοῦ μαρμάρου, μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὴν φίλης της κυρίας Γιάτμαν

Φωτογραφία ληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ καλλιτέχνου συνεργάτου τῆς «Ἀληθείας» κ. Χρ. Δημητρακοπούλου, σπουδαστοῦ τοῦ Δικαίου.

Ἡ «Ἀλήθεια» θεωρεῖ μεγάλην τιμήν της καὶ εὐτυχίαν παραθέτουσα εἰς τὰς στήλας της τὴν τόσον συμπαθῆ μορφὴν διακεκριμένης καὶ ἀβροτάτης Γαλάτιδος, τῆς θυγατρὸς ἐπιφανεστάτου τέκνου τῆς Γαλλίας καὶ θερμοτάτου φιλέλληνος τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Γ. Κλεμανσώ. Ἡ κυρία Νουμᾶ Ζακμαὶρ εἶχε τὴν ἄκραν καλωσύνην καὶ εὐγένειαν ν' ἀποδεχθῇ εὐμενῶς παράκλησιν τῆς «Ἀληθείας» καὶ ἐξαιρετικῶς ὅλως χάριν αὐτῆς νὰ ἐπιτρέψῃ ὥστε νὰ ληφθῇ μοναδικὴ φωτογραφικὴ ἀνάμνησις τῆς ἐπισκέψεώς της εἰς τὴν ἀθάνατον πόλιν τῆς Παλλάδος. Δὲν ἠδύνατο δὲ νὰ ἐκλεγῇ καλλιτέρα στιγμή, καθ' ἣν ὁ συνεργάτης τῆς «Ἀληθείας» παρακολουθῶν ἐξ εὐλόγου ἐνδιαφέροντος τὴν ἀνὰ τ' ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα περιοδείαν τῆς ἁβρᾶς ξένης τῶν Ἀθηνῶν εἶχε τὴν εὐτυχίαν — συντελοῦντος καὶ τοῦ ἀκουράστου ξεναγοῦ των κ. Γ. Φιλαρέτου — νὰ ἴδῃ τὰς προσπαθείας του ἐπιτυγχανούσας εἰς τὴν μαγευτικὴν τοποθεσίαν καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ κάλλους τῶν Στηλῶν τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

Ἡ «Ἀλήθεια» διαβιβάζει καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τὴν θερμὴν αὐτῆς εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν εὐγενεστάτην δέσποιναν, φίλην, ὅσον ὁ μέγας πατήρ της, τῆς Ἑλλάδος. Χαίρει δὲ ὅτι ἡ φωτογραφικὴ αὕτη ἀνάμνησις, τὴν ὁποίαν εἰς τὰς τόσας ἄλλας ἐκδηλώσεις τιμῆς καὶ σεβασμοῦ ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ πολιτείας θ' ἀποκομίσῃ ἐξ Ἑλλάδος ἡ κυρία Ζακμαὶρ, θ' ἀποτελέσῃ καὶ προσφιλῆ ἀνάμνησιν εἰς πάντα ἕλληνα εὐγγώμονα διὰ τοὺς ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀγῶνας τοῦ Κλεμανσώ. (Ἴδε καὶ ἄλλην εἰκόνα σχετικὴν ἐν τῇ 5ῃ σελίδι).

χρότητα τῶν οἰκονομικῶν πόρων καὶ τοῦ ἐδάφους τὸ ὁποῖον ἡ Εὐρώπη μετὰ τόσης φειδοῦς εἶχε παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ κ. Οὐσσαὶ ἔφερεν εἰς τὴν μνήμην μας προσφάτως τὸν ἡρωϊσμὸν τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλλὰς ἐχρεώστει τὴν ἀνεξαρτησίαν της, τοὺς ὀκταετεῖς ἀγῶνας οὓς ἐχρειάσθη διὰ νὰ νικήσῃ τὴν ἀδιαφορίαν τῆς Εὐρώπης καὶ νὰ ἐξυπνήσῃ τὴν συνείδησίν της.

Ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι οἱ φίλοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ θὰ ἀγωνισθοῦν ὀλιγώτερον ἵνα ἐξυπνήσωσι τὴν δικαιοσύνην τῆς Εὐρώπης, διαλύοντες τὰς πλάνας καὶ τὰς συκοφαντίας ἃς οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος διέδωσαν. Μὲ τὴν σκέψιν αὐτὴν τῆς ἀνορθώσεως ἑνὸς ἀδικήματος, ἔρχομαι καὶ ἐγὼ νὰ σᾶς ὑποβάλω τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀνακρίσεως τὴν ὁποίαν ἠδυνήθην νὰ κάμω πρό τινων ἐτῶν, διαρκούσης μακρᾶς ἀποστολῆς μου ἐν τῇ βαλκανικῇ χερσονήσῳ. Ἐν τῷ οἰωνεὶ συντόμῳ αὐτῷ δοκιμίῳ πολιτικῆς καὶ ἐθνογραφικῆς ψυχολογίας, θὰ προσπαθήσω νὰ παραστήσω εὐκρινῶς ἐνώπιον ὑμῶν τὰς ἐξεχούσας ἰδιότητας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, πᾶν ὅτι τὸ διακρίνει ἐκ τῶν ἄλλων φυλῶν τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης, πᾶν ὅτι ἀποτελεῖ τὴν πρωτοτυπίαν του, τὰς ἀρετάς του, τὰς κακίας του, δι' ὧν συνδέεται πρὸς τοὺς προκατόχους του, δι' ὧν ἐξηγοῦνται τὰ λάθη καὶ αἱ πρόοδοι αὐτοῦ, ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον του.

Δὲν εἶναι ἔλλειψις ἀμεροληψίας τοῦ νὰ διισχυρισθῇ τις τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ μεταξὺ πασῶν τῶν ἄλλων φυλῶν τῶν οἰκιῶν των τὴν Βαλκανικήν.

Διδάσκαλος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ καὶ ἀσιατικοῦ κόσμου ἐν τῇ ἀρχαιότητι, ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπῆρξε τοιοῦτος μέχρι τοῦ τέλους τῆς βυζαντινῆς περιόδου· ὑπῆρξε τοιοῦτος καὶ κατὰ τὸν μεσαιῶνα, ὁ ὁποῖος δὲν ὑπῆρξε δι' αὐτὸν ὅτι ὑπῆρξε διὰ τοῦ Δύσιν, περίοδος ἀμαθείας καὶ σκότους· ὑπῆρξε τοιοῦτος κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν νεωτέρων χρόνων μὲ τὴν συμμετοχήν του εἰς τὴν Ἀναγέννησιν ἐν Ἰταλίᾳ· διετηρήθη τέλος τοιοῦτος μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, ὑπὸ τὴν τουρκικὴν κατάκτησιν, δι' ὅλας τὰς χριστιανικὰς φυλὰς τὰς ὁποίας εἶχε καθυποτάξῃ πρῶτον μὲ τὰ ὅπλα ἔπειτα δὲ κυβερνήσῃ διὰ τῆς διαχειρίσεως (Σημ. Ἀληθείας καθὸ τὴν Μολδοβλαχίαν) καὶ συνενώσει τέλος εἰς ἓν ὅλον διὰ τῆς θρησκείας.

Κατὰ τὴν πτῶσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅλοι αὐτοὶ οἱ πληθυσμοί, σλαῦοι, φίννιοι, μολδοβλάχοι, δὲν εἶχον εἰσέτι προσχωρήσῃ εἰς αὐτόνομον καὶ τέλειον πολιτισμόν. Ἡ ἀνάπτυξίς των ἦτο εἰσέτι ἐκ τῶν στοιχειωδεστέρων καὶ ἐξηκολούθησαν ὑπὸ τοὺς Τούρκους νὰ ἐξαρτῶνται, ὑπὸ θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν ἔποψιν, ἐκ τοῦ ἕλληνος διδασκάλου καὶ τοῦ φαναριώτου διοικητοῦ. Ἰδίᾳ ὁ πολιτισμὸς τῶν παραδουναβίων ἡγεμονιῶν ὑπῆρξε τοσοῦτον ἔργον τῶν Φαναριωτῶν, ὥστε τὸ πλεῖστον τῶν ρωμουνικῶν πόλεων ἐκτίσθησαν ὑπ' αὐτῶν καὶ ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτῶν· οἱ δὲ ἀπόγονοι αὐτῶν, οἱ Γκίκαι, οἱ Μουροῦζοι, οἱ Μαυροκορδάτοι, οἱ Σοῦτσοι, οἱ Κατακουζηνοὶ διετήρησαν τὰ ἑλληνικά των ὀνόματα, ἂν καὶ ἔγιναν ρωμοῦνοι.

Οἱ κύριοι Διὲλ καὶ Δεσὰμ σᾶς ὡμίλησαν περὶ τοῦ μέρους ὅπερ διεδραμάτισε τὸ Φανάριον, περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν μεγάλων Διδασκάλων οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τοῦ ΙΣΤ' μέχρι τοῦ ΙΘ' αἰῶνος, ἠμπόδισαν τὴν παραγραφὴν τῆς ἐπιστήμης εἰς ὅλας τὰς χώρας αἱ ὁποῖαι ἀπετέλουν τὴν ἑλληνικὴν αὐτοκρατορίαν. Σᾶς ἔδειξαν τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ὡς τὸν κηδεμόνα, τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπον καὶ φερέγγυον ὅλων τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ἐνώπιον τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν.

Ἀκριβῶς τὸ κεφάλαιον τῆς μαθήσεως τὸ ὁποῖον κατεῖχον καὶ ὁ προκεχωρημένος πολιτισμός των ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐπιζήσωσι τῶν πολιτικῶν αὐτῶν ἡττῶν· καθὼς μετὰ τὴν ρωμαϊκὴν κατάκτησιν, ἡ νικηθεῖσα Ἑλλὰς ἐγένετο κυρία τοῦ ἀμαθοῦς κατακτητοῦ, οὕτως, καὶ περισσότερον μάλιστα, μετὰ τὴν νίκην Μωάμεθ τοῦ Β'. οἱ Ἕλληνες ἠδυνήθησαν νὰ φανῶσιν ἀναγκαῖοι εἰς τοὺς κυριάρχας των, καὶ τὸ Φανάρι ἔνθα ἐστρατολογήθη ἄλλοτε ἡ Διοίκησις καὶ ὁ ἀνώτερος κλῆρος τοῦ Βυζαντίου, ἐξηκολούθησε νὰ προμηθεύσῃ εἰς τοὺς Τούρκους τοὺς πράκτορας καὶ ὑπαλλήλους τοὺς ἀπαραιτήτους διὰ τὴν Διεύθυνσιν καὶ τὰς ἠθικὰς ἀνάγκας τῶν ὑπηκόων των Χριστιανῶν.

Τοιουτοτρόπως ἡ ἐθνικὴ παράδοσις δὲν διεκόπη ποτὲ παρ' Ἕλλησι· μὲ τὴν προγονικὴν ἐκπαίδευσιν διετήρησαν τὴν συνείδησιν τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν προσωπικότητος· ἐξηκολούθησαν νὰ συμμετάσχωσι δραστηρίως τῆς διαχειρίσεως τῆς χώρας ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι οἱ Τοῦρκοι οὐδόλως φροντίζοντες νὰ συγχρωτίσωσιν εἰς ἑαυτοὺς τὰ κατακτηθέντα διάφορα ἐθνικὰ στοιχεῖα, προὐτίμων νὰ τοῖς ἀφήσωσι ποιάν τινα αὐτονομίαν. Εἰς ἕν του ἔργον ἐπιστημονικὸν ὁ κ. Σάθας ἀπέδειξεν ὁποία δρᾶσις ὑπῆρχεν εἰς τὸν διαχειριστικὸν βίον τῶν ἐπαρχιῶν, εἴτε εἰς τὰς πόλεις, εἴτε εἰς τὰ χωρία τῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ ὁποῖον μέρος διεδραμάτιζεν ἀπὸ ἀμνημονεύτους χρόνους ἡ Δημογεροντία τὴν ὁποίαν ἐξέλεγον ὅλοι οἱ χριστιανοὶ κάτοικοι τοῦ χωρίου ἢ τῆς πόλεως.

Αἱ δημογεροντίαι αὐταὶ ἃς ἐσεβάσθη ἡ Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία καὶ αἵτινες ἦσαν ἴσως λείψανα τῶν ἀρχαίων ἐλευθεριῶν τῶν ἑλληνικῶν πολιτειῶν, ἐλειτούργησαν ὑπὸ τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν, καὶ δι' αὐτῶν διετηρήθη τὸ ἔθιμον τῆς «αὐτοδιοικήσεως» ἄγνωστον εἰς τὰς λοιπὰς φυλάς. Ἐξ ἄλλου ἡ πνευματικὴ ὑπεροχή της, ἠνάγκασε τοὺς Τούρκους νὰ προστρέχωσι συχνάκις εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας διὰ τὰ ἀξιώματα τῆς διπλωματίας. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ λόγοι καθ' ἣν στιγμὴν ἤρχιζεν ἡ ἐξασθένισις καὶ ἡ παρακμὴ τῆς Τουρκίας, καθίστων τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν πλέον ἕτοιμον καὶ ὡριμώτερον τῶν ἄλλων διὰ τὴν στάσιν, διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

(Ἀκολουθεῖ)

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗ

Η ΠΟΜΠΕΜΕΝΗ

Σύνταχα-σύνταχα, ζημερόνοντας τὴν Τετράδη, τὴν ὥρα ποῦ ἀποχαιρετοῦσε ἡ Νύχτα τὴν Ἡμέρα, κι' ἀρχινοῦσαν νὰ σβυοῦνται ἕνα-ἕνα τ' ἀστέρια στὸν οὐρανό, καὶ γλυκοχάραζε ἡ Λυγούλα γελαστὴ καὶ χαρούμενη πίσω ἀπὸ τὸ βουνό, ὁ διαλαλητὴς τοῦ χωριοῦ, πρῶτος στὴ φωνὴ ἀπ' ὅλους τοὺς χωριανούς του, ἀνέβηκε σ' ἕνα ψηλὸ κοτρώνη τοῦ μεσοχωριοῦ, μπροστὰ στὴν ἐκκλησιὰ καὶ φώναζε μὲ ὅλα του τὰ δυνατά, ἀργά-ἀργὰ καὶ ψαλτικά-ψαλτικά:

—«Ἀκοῦστε χώρα καὶ χωριανοί... Σήμερα θὰ πομπευτῇ ἡ Μαρία τοῦ Τόλη-Στράτη, καὶ νὰ μὴν πάῃ κανεὶς σὲ δουλειάάά...»

Τέσσερες φορὲς τὸ διαλάλησε αὐτὸ ὁ διαλαλητὴς τοῦ χωριοῦ, μιὰ κατὰ τὴν ἀνατολή, μιὰ κατὰ τὸ βοριά, μιὰ κατὰ τὸ ἡλιοβασίλεμα καὶ μιὰ κατὰ τὸ νοτιά, κι' ἀφοῦ τὸ διαλάλησε κατέβηκε ἀπὸ τὸ κοτρώνι καὶ τράβησε γιὰ τὸ σπίτι τοῦ παπᾶ, ὅπου ἦταν συναγμένη ὅλη ἡ δωδεκάρα τοῦ χωριοῦ.

Τὸ κρύο καὶ φοβερὸ διαλάλημα τ' ἄκουσε ὅλο τὸ χωριό, σὰ σιουρισματιὰ δικέφαλης ὀχιᾶς, κι' ἄντρες καὶ γυναῖκες, ξεκίνησαν γιὰ τοῦ παπᾶ τὸ σπίτι, ὅλοι βαρυόθυμοι καὶ μὲ τὰ κεφάλια καταιβασμένα, σὰ νὰ πήγαιναν νὰ ξεβγάλουν καὶ νὰ συμπροβοδήσουν λείψανο. Πολὺ μεγάλο κακὸ θὰ γένονταν ἐκείνη τὴν ἡμέρα στὸ χωριό! Κακὸ μεγαλείτερο κι' ἀπὸ φωτιά, κι' ἀπὸ πλημμύρα, κι' ἀπὸ θανατικό!

—Μωρὲ τί κακὸ μᾶς ἔμελλε νὰ ἰδοῦμε στὴν ἡμέρα μας, χαλασιά μας καὶ ροβολιά μας!

Μουρμούριζε μιὰ γριὰ ἀναιβαίνοντας τὸν ἀνήφορο, γιὰ τοῦ παπᾶ τὸ σπίτι, καὶ μιὰ ἄλλη τῆς ἀπάντησε:

—Οὔ τὴν κοψόχρονη! Δὲν ἦταν ἀστραπὴ νὰ τὴν βαρέσῃ γιὰ νὰ μὴ ἰδῇ τέτοια μέρα; Μᾶς γάνωσε ἡ στρίγλα ὅλο τὸ χωριὸ καὶ δὲν ἔχομε μοῦτρα νὰ βγάλωμε στὸν κόσμο καὶ στὰ πλησιόχωρα!

Ἕνας γέροντας ποῦ ἀνέβαινε κι' αὐτὸς γιὰ τοῦ παπᾶ τὸ σπίτι, ἀκουμπῶντας στὸ ραβδί του, ἀπολογήθηκε καὶ στὲς δυὸ τὲς γυναῖκες:

—Δὲν κλαίγω ἐγὼ αὐτή, καϋμένες! Αὐτὴ ἔτσι ἤθελε, κι' ἔτσι ἔπαθε... Κλαίγω τοὺς γονέους της, τ' ἀδέρφια της, καὶ τὲς καϋμένες τὲς ἀδερφές της, ποῦ θὰ μείνουν ὅλες ἀνύπαντρες!

Δυὸ ἄλλοι ποῦ πηγαίναν μαζὶ κουβεντιάζοντας ἀκούστηκαν νὰ λέγουν:

—... Ποῦ νὰ ὥμοιασε;

—Τί τὰ θέλεις! Σκύλλα ἀπὸ μαντρὶ καὶ τσιούπρα ἀπὸ σπίτι! Ἐδῶ καὶ σαράντα χρόνια μιὰ ξαδέρφη τῆς βάβως της δὲν τὸν ἔκοψε τὸ μπάστο; Μολογοῦν ὅτι ξερριζώθηκε τ' ἀμπέλι ποῦ ἦταν θαμμένο ἀπὸ τὴ βροχή, ὥς ποῦ ξεθάφτηκε, καὶ φανίστηκε τὸ κρῖμα στὸν κόσμο. Λέγουν μάλιστα ὅτι πνῆκαν καὶ δυὸ ἀνθρῶποι, ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ συντέλειο!...

Τὴ στιγμὴ ποῦ ἄρχισαν νὰ χύνωνται οἱ ὁλόχρυσες ἀχτίδες τοῦ ἡλιοῦ στὸν κόσμο, καὶ νὰ φέρουν τὴ χαρὰ στὴν πλάση, ὅλο τὸ χωριὸ εἶχε μαζωχτῇ ὁλόγυρα στὸ σπίτι τοῦ παπᾶ. Μόνον οἱ συγγενίδες τῆς πανουκλιασμένης καὶ τῆς κακοβαδεμένης τῆς Μαρίας ἔλειπαν ἀπὸ ἐκείνη τὴ μάζωξη. Ἡ αὐλόθυρα τοῦ παπᾶ ἦταν κλειδομανταλωμένη, γιὰ νὰ μὴ μπαίνῃ ὁ καθένας μέσα. Μόνον οἱ προεστοὶ τοῦ χωριοῦ, ὁ παπᾶς, καὶ πέντ' ἕξη γριὲς βρίσκονταν μέσα μὲ τὴν πανουκλιασμένη καὶ τὴν κακοβαδεμένη τὴ Μαρία, κι' ἑτοίμαζαν τὸ πόμπεμα, ποῦ θὰ ξεκινοῦσε τὸ γιωματάκι μὲ τὸ σήμαμα τῆς καμπάνας τῆς ἐκκλησιᾶς.

Πολὺ μεγάλο κακὸ θὰ γένονταν ἐκείνη τὴν ἡμέρα στὸ χωριό, ποῦ εἶταν ἀντρόπιαστο ὡς τὰ τότε! Κακὸ μεγαλείτερο κι' ἀπὸ φωτιά, κι' ἀπὸ πλημμύρα, κι' ἀπὸ θανατικό! Θὰ πόμπευαν τὴ Μαρία τοῦ Τόλη Στράτη!

Ἡ Μαρία τοῦ Τόλη Στράτη εἶταν μιὰ τσιούπρα ἀπὸ μεσιακὸ σπίτι τοῦ χωριοῦ, ὡς δέκα ἑφτὰ χρονῶν, μέτρια στὴν ἰδή της, καὶ ὅταν ἄρχισαν νὰ τὴν προξενολογοῦν, κάποια εἶχε εἰπῇ ὅτι τὴν εἶδε νὰ κρυφοκουβεντιάζῃ μὲ τὸν δεκατιστή, καὶ μάλιστα νὰ παίρῃ ἀπὸ τὸ χέρι του ἕνα μαντήλι γεμᾶτο μῆλα. Οἱ προξενειὲς σταμάτησαν ἐξ αἰτίας ἀπ' αὐτό, καὶ δὲν πέρασαν ἕξ μῆνες ἀπὸ τότε, καὶ νὰ σου μιὰ μεγάλη βροχὴ μ' ἀστραπὲς καὶ μὲ μπουμπουναριές, σωστὸ συντέλειο, ποῦ ξέθαψε ἕνα μπαστί, καὶ τὸ ἔβγαλε στὸ δρόμο. Δυὸ μαντρόσκυλλα ποῦ παράτυχαν πρῶτα ἄρχισαν νὰ τὸ τραβοῦν, τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ κεφάλι καὶ τ' ἄλλο ἀπὸ τὰ ποδάρια, ἀλλὰ βλέποντας ὁ πιστικὸς τὰ κυνήγησε κι' ἴδωκε εἴδηση στὸ χωριό. Ἡ δημογεροντία τοῦ χωριοῦ ἅμα τὸ ἔμαθε πῆγε στὸν τόπο μὲ τὸν παπᾶ, ἔθαψε τὸ πλάσμα τῆς ἁμαρτίας βαθυὰ—βαθυὰ καὶ σκέπασε τὸ λάκκο του μὲ μεγάλες καὶ βαρυὲς πέτρες, καὶ διαλάλησε τὸ γενούμενο στὸ χωριὸ καὶ στὰ περίχωρα. Τὰ περίχωρα ἀπάντησαν:

—«Ἔχομε τὸ πρόσωπό μας λαγάρα, κι' ἡ πομπὴ δική σας!»

Τότε ὅλες οἱ ὑποψίες μὲ τὸ «ποιανῆς νᾶναι;» ἡ μιά, καὶ «πιανῆς νᾶναι;» ἡ ἄλλη, ἔπεσαν στὴ Μαρία τοῦ Τόλη Στράτη, ποῦ τὴν εἶχαν ἰδῇ νὰ τῆς δίνῃ ὁ δεκατιστὴς τὸ μαντήλι μὲ τὰ μῆλα. Ἡ Δημογεροντία μαθόντας ὅτι ἡ Μαρία τοῦ Τόλη Στράτη, μποροῦσε νὰ εἶναι ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ, τὴν Τρίτη τὸ βράδυ πάτησε μαζύ μὲ τὸν παπᾶ τὸ σπίτι της, καὶ τὴν ηὗρε μέσα στὸ κατώγι, τὴ στιγμὴ ποῦ ἔφκιανε θηλειὰ νὰ κρεμαστῇ. Τότε τὴν ἔπιασαν καὶ τὴν τράβησαν γιὰ τὸ σπίτι τοῦ παπᾶ, χωρὶς νὰ βγῇ κανένας νὰ τὴν ὑπερασπιστῇ ἀπὸ τοὺς δικούς της, μάννα της πατέρα της, ἀδέρφια της, ἢ ἀδερφές της. Κι' ὄχι δὲν τὴν περασπίστηκαν μόνον, ἀλλὰ ἕνας ἀδερφός της ρίχτηκε μὲ τὸ μαχαίρι νὰ τὴν ξεσκίσῃ, ἀλλὰ ἡ Δημογεροντία δὲν τὸν ἄφηκε καὶ τοῦ εἶπε:

—Ἔπρεπε νὰ τὸ κάνῃς προτύτερα αὐτό! Τώρα εἶνε στὰ χέρια μας. Θὰ τὴν τιμωρήσωμε ἡμεῖς, κι' ὅταν τελειώσῃ ἡ δική μας τιμωρία, κάνε ὅ,τι θέλῃς!

Τὴ στιγμὴ ποῦ τὴν τραβοῦσαν γιὰ τὸ σπίτι τοῦ παπᾶ ἀκούστηκαν ἀπὸ τὸ ντροπιασμένο σπίτι της κούφια κλάματα καὶ κούφια μυρολόγια, κλάματα καὶ μυρολόγια ντροπῆς, ποῦ δὲν τὰ καταπαύει κανένας παρηγορητικὸς λόγος. Ἡ καρδιὰ τῶν δημογερόντων εἶταν κομμάτια, ἀλλ' ἕνα τέτοιο κακὸ δὲν μποροῦσε νὰ μείνῃ ἀτιμώρητο. Ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἡ τιμωρία γιὰ παράδειγμα, γιατὶ ἂν δὲν γένονταν, κάθε γυναῖκα τοῦ χωριοῦ μποροῦσε νὰ κάμῃ τὸ ἴδιο, κι' ὅλη ἡ κοινωνία νὰ γένῃ σὰν τὴν κοινωνία τῶν σκυλλιῶν!

Ὅταν τὴν ἔμπασαν στὸ σπίτι τοῦ παπᾶ ἡ παπαδιὰ πῆρε ἕνα ἄδειο ποτήρι, ἔβαλε τὸ χέρι στὸν κόρφο της καὶ τῆς ἄρμεζε κάμποσους κόμπους γάλα καὶ τῶδειξε στὴ Δημογεροντία. Αὐτὸ εἶταν ἡ μεγαλύτερη καὶ ἡ φοβερώτερη μαρτυριὰ τῆς ἁμαρτίας της!

(Ἕπεται τὸ τέλος)

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

—Τηλέφωνα... Ἐφημερίδες.

Ἡ διεύθυνσις τῶν Τηλεγραφείων καὶ Τηλεφώνων διέκοψε τὴν συγκοινωνίαν τῶν ἐφημερίδων ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς μὴ πληρωμῆς.

Αἱ ἐφημερίδες διατείνονται ὅτι ἡ Διεύθυνσις χρωστᾷ καὶ αὐτὴ τὸ τίμημα τῶν δημοσιεύσεων τῶν ὑπηρεσιακῶν πληροφοριῶν της, καὶ ὅτι ἐὰν γίνῃ λογαριασμὸς ὁ δικαιούμενος ὑπολοίπου δὲν θὰ εἶναι βεβαίως ἡ Διεύθυνσις.

Φρονοῦμεν ὅτι δεδομένης τῆς προσφερομένης αὐτῆς δημοσιογραφικῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων, τὸ τηλέφωνον δύναται νὰ παραχωρηθῇ δωρεὰν εἰς αὐτὰς σύμφωνα μὲ τὸ ρητὸν do ut des.

—Εἰς τὸ λουτρὸ...δεκατρία χρόνια!

Ὁ κτίστης Φερδινάνδος Σχλήμμε λαβὼν σοβαρὰν πτῶσιν εἶχε θραύσει τὴν σπονδυλικήν του στήλην καὶ ἔπαθεν γενικὴν παραλυσίαν τῶν κάτω ἄκρων· ὡς ἐκ τούτου οὔτε ἡ κύστις οὔτε ὁ μέγας σωλὴν δὲν ἐλειτούργουν πλέον.

Ὁ Σχλῆμμε ἔκτοτε ἔμενεν ἐντὸς λουτρῶνος ὅπου ἔτρωγεν, ἐκοιμᾶτο καὶ εἰργάζετο. Τὸ νερὸν τοῦ λουτρῶνος ἦτο χλιαρὸν 27 πάντοτε βαθμῶν. Ἡ ἐργασία του συνίστατο εἰς τὴν κατασκευὴν κλωβίων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἐκ σιδηροῦ σύρματος τὰ ὁποῖα ἐπώλουν εἰς τὴν θύραν τοῦ νοσοκομείου, ὅπου διέμενεν. Οὕτως ἐκέρδιζεν ἀρκετὰ χρήματα ἐπάχυνε, εἶχε καλὴν ὄρεξιν καὶ εὑρίσκετο εὐτυχὴς εἰς τὴν κατάστασίν του, εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς Βρούνσβοκ. Ἐὰν δὲ ἀπέθανε, τοῦτο προῆλθεν ἀπὸ ὀξείαν νόσον παθὼν ἐκ περιπνευμονίας.

—Διευθυντὴς διδασκαλείου καὶ ... χορευτής.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἀπηλλάγη ἕνας Διευθυντὴς Διδασκαλείου ἐκ τῶν φετεινῶν ἀσκήσεων τῶν ἐφέδρων; Καὶ ποῖος ὁ ρήτωρ τοῦ ὁποίου ἡ εὐγλωττία ἴσχυσεν διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ προνομίου;

Μίαν ἀναβολὴν κατατάξεως ἐζήτησεν ἐσχάτως ἐν Παρισίοις μὲ **εὐφραδεστάτην ἐπιστολὴν** καὶ ὁ πολὺς Ζωρὲς ὑπὲρ ἑνός...χορευτοῦ τῆς Ὄπερας!

—Τὸ ἄλογο καὶ ὁ γάϊδαρος.

Τὸ ἑξῆς ἐπεισόδιον νοστιμότατον λέγεται ὅτι συνέβη εἰς Λονδῖνον μεταξὺ ἑνὸς ἑκατομμυριούχου ὀνειρευομένου δάφνας φιλολογικὰς καὶ ἑνὸς γνωστοῦ δραματικοῦ συγγραφέως.

Ὁ ἑκατομμυριοῦχος ἔγραψε εἰς τὸν συγγραφέα, «Ἀξιότιμε κύριε. Θὰ ἐπεθύμουν πολὺ νὰ συνδυάσω τὸνομά μου μὲ τὸ ἰδικόν σας εἰς δραματικόν τι ἔργον. Θέλετε νὰ γράψετε μίαν κωμῳδίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐγὼ νὰ προσθέσω τὴν συνεργασίαν ὀλίγων γραμμῶν; Τὰ ἔξοδα θὰ εἶνε ὅλα δικά μου ἀντὶ ὀλίγης μόνον δόξης».

Ὁ συγγραφεὺς ἀπήντησεν.

Λυποῦμαι ὅτι δὲν ἠμπορῶ νὰ παραδεχθῶ τὴν αἴτησίν σας. Ἔχω ἀνέκαθεν ἀρχὴν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ζευξῶμεν μαζὶ ἕνα ἄλογο καὶ ἕνα γάϊδαρο».

Καὶ ὁ ἑκατομμυριοῦχος ἀπήντησε πάλιν ἐκ νέου «Κύριε ἔλαβα τὴν αὐθάδη ἐπιστολήν σας. Μὲ τί δικαίωμα μὲ κράζετε ἄλογο»;

Ὁ κόσμος ἐγέλασε εἰς βάρος τοῦ.. δασκάλου.

—Δύο κυρίαι εἰς ἀερόστατον.

Δύο κυρίαι περιωπῆς ἡ κ. Καρτὸν καὶ ἡ κ. Σίλβερερ ἀνέβησαν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα μὲ τὸ ἀερόστατον «Ἀριάδνη» 450 κυβικῶν μέτρων, ἐκ τοῦ πάρκου τοῦ Ἀερο-κλοὺμπ ἐν Παρισίοις. Μετὰ τὴν ἀνάβασιν ἐνέσκηψεν ἀπειλητικὴ θύελλα πλησίον τῆς γῆς ἐξ ἧς κίνδυνος προφανής. Αἱ δύο κυρίαι θαρραλέως ὑψώθησαν εἰς 1200 μ. ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας. Τρία λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ ταῦτα ἡ θύελλα ἐνέσκηψεν κάτωθεν τοῦ ἀεροστάτου. Ἐπηκολούθησε βροχή, ἀστραπαί, κεραυνοὶ καὶ τὸ ἀερόστατον ἔμενε ἀτάραχον ὑπεράνω τῶν μεταιωρολογικῶν αὐτῶν φαινομένων καὶ ἑπομένως οὐδεμία ζημία ὑπέστη ἕνεκεν αὐτῶν. Μόλις τὴν νύκτα εἰς τὰς 10 περίπου τὸ ἀερόστατον κατέβη πλησίον τῶν Παρισίων, καὶ μετ' ὀλίγον αἱ κυρίαι εὑρίσκοντο εἰς τὸ Παρίσι ἀποκομίζουσαι ἐκ τῆς δραματικῆς αὐτῆς ἀναβάσεως ἀνεξιτήλους ἐντυπώσεις.

—Ἡ θυγάτηρ τοῦ Κλεμανσὼ εἰς τὰς στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διός!

Προνομιακῶς ἡ «Ἀλήθεια» ἐπέτυχε νὰ φωτογραφήσῃ τὴν Καν Ζακμαὶρ θυγατέρα τοῦ διασήμου γάλλου πολιτικοῦ καὶ πρωθυπουργοῦ τῆς ἰσχυρᾶς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Κλεμανσώ. Ἡ θυγάτηρ τοῦ διασήμου φιλέλληνος δὲν ἠδύνατο νὰ φωτογραφηθῇ προσφυέστερον εἰ μὴ καθημένη ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀθανάτων μνημείων τῆς πάλαι ποτὲ ἑλληνικῆς εὐκλείας τῆς ὁποίας ὁ μέγας πατήρ της εἶναι ἐκ τῶν μεγαλειτέρων θαυμαστῶν.

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ,, ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀνταποκριταὶ καὶ φίλοι τῆς «Ἀληθείας» παρακαλοῦνται νὰ ἐπιστέλλωσι τακτικὰ περὶ τῶν συμφερόντων καὶ τῶν ζητημάτων τῶν σχετικῶν μὲ τὴν κίνησιν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ τόπου των. Ἐπίσης καὶ περὶ τῶν σπουδαιοτέρων γεγονότων ἢ συμβάντων τῆς ἑβδομάδος, φροντίζοντες ὥστε αἱ πληροφορίαι των νὰ εἶνε πάντοτε ἐξηκριβωμέναι καὶ νὰ γράφωνται ἐν πνεύματι αὐστηρᾶς ἀμεροληψίας.

—Ποιητὴς... καὶ πλούσιος ἀσυμβίβαστα;

Ο ἄρτι ἀποθανὼν Σουλλὺ Προυδὼμ ἐκ τῶν μεγαλειτέρων γάλλων ποιητῶν, μέλος τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας ὁ τιμηθεὶς πρό τινων ἐτῶν διὰ τοῦ βραβείου Νόμπελ, ξεύρετε πόσον ἐκέρδιζε κατ' ἔτος ἐκ τῶν ποιημάτων του μέχρις ἐσχάτων πρὸ τοῦ λάβῃ τὸ μέγα βραβεῖον;

Μᾶς τὸ λέγει ὁ ἴδιος· «τὰ συγγραφικὰ δικαιώματά μου μοῦ ἀπέδωκαν κατὰ μέσον ὅρον 900 φράγκα τὸ ἔτος ἤτοι ὀλιγώτερον τῶν φρ. 2.50 τὴν ἡμέραν».

Μετὰ τὸ βραβεῖον τὰ δικαιώματα ἔφθασαν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 3000 φράγκων! Τώρα κερδίζω, ἔλεγεν ὁ μέγας ποιητὴς ὅσον ἕνας καλὸς ἐργάτης... Ἕνας καλὸς ἐργάτης τῶν γραμμάτων».

Πόσον νὰ κερδίζῃ ἄρά γε ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς ὁ μεγαλείτερος ποιητὴς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος;

—Ἀπαλλαγὴ τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους.

Τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτὴν τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους τὴν ἀπολαμβάνει τὸ γαλλικὸν στρατιωτικὸν σῶμα τοῦ Μαρόκου. Οἱ ἐκεῖ πολεμοῦντες λαμβάνουν καὶ στέλλουν τὴν ἀλληλογραφίαν των δωρεάν. Ἀλλ' ὡς συμβαίνει πάντοτε εἰς πᾶν διαχειριστικὸν μέτρον κάτι λησμονιέται. Αἱ ἐφημερίδες ἐξακολουθοῦν νὰ στέλλωνται μὲ πεντάλεπτον γραμματόσημον! Καὶ αἱ πλούσιαι γαλλικαὶ ἐφημερίδες ὑπομιμνήσκουν εἰς τὴν ἐκεῖ Γενικὴν Διεύθυνσιν νὰ ἀρθῇ τὸ ἄτοπον, καὶ στέλλωνται καὶ αἱ ἐφημερίδες ἀτελῶς! Εἰς τὴν Εὐρώπην ἡ **πεντάρα** *λογαριάζεται πολύ. Παράδειγμα τὸ «Ματὶν» ποῦ χάλασε τὸν κόσμον καὶ τὸ κατώρθωσε διὰ νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ μίαν* **πεντάρα** *ἡ ἐσωτερικὴ ἀλληλογραφία.*

—Διὰ τὸν... Ἀθηναϊκὸν τύπον.

Ο Ἀθηναϊκὸς τύπος ὁ ὁποῖος δὲν κολυμβᾷ εἰς τὸν χρυσὸν ἀπαράλλακτα ὅπως ὁ γαλλικὸς ὑφίσταται στοϊκῶς ἀπὸ πενταετίας ἄλογον φορολογίαν **πεντάλεπτον** *διὰ τὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν στελλόμενα φύλλα. Ἐὰν σύμφωνα μὲ τὴν σύμβασιν τῆς Ρώμης ἀρθῇ καὶ ἐν Ἑλλάδι ὁ ἐξωτερικὸς φόρος, τότε ὁποία οἰκονομία χρόνου, χρήματος, καὶ ὁποία αὔξησις συνδρομητῶν!*

—Ὁ κοινωνικὸς ρόλος τῆς γυναικός.

Εἰς τὸ τελευταῖον σοσιαλιστικὸν συνέδριον τῆς Στουτγάρτ, ἡ κυρία Πελλετιὲ ἐκήρυξε θεωρίας αἱ ὁποῖαι ἐσκανδάλισαν ἀρκετὰ πολλὰς ὁμοφύλους της. Τὸ ἔργον τῆς τροφοῦ καὶ τῆς παιδαγωγοῦ θεωρεῖται παρὰ τῆς κυρίας Πελλετιὲ πολὺ ἐξευτελιστικὸν διὰ μίαν μητέρα προηγμένης κοινωνίας.

«Ἡ γυνὴ χειραφετουμένη ἔχει, καθὼς ὁ ἄνδρας, ὑψηλωτέρας ἀσχολίας καλλιτεχνικὰς ἢ ἐπιστημονικάς. Τὸ ἔργον ἑπομένως τῆς τροφοῦ καὶ παιδαγωγοῦ, ἂς ἀφεθῇ εἰς **ἀντικείμενα** *χαμηλωτέρας πνευματικῆς κλίμακος»!*

Μία φοιτήτρια ἀπαντᾷ σὺν τοῖς ἄλλοις τὰ ἑξῆς εἰς τὴν κ. Πελλετιέ·

«... Πῶς μία μητέρα δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ τέκνον της εἰς ἄλλην ἐπιρροὴν ἡ ὁποία θὰ τῆς τὸ ἀποδώσῃ ἴσως, ἀπομεμακρυσμένον, ξένον, πνευματικῶς ἢ ἠθικῶς ἐχθρόν της; Πῶς—διὰ τὴν ἐγωϊστικὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἀνακαλύψῃ εἰς τὸ βάθος ἐργαστηρίου ἢ ἀνατομικῆς αἰθούσης μόριόν τι τοῦ μεγάλου ἀγνώστου ὅπερ μᾶς περικυκλώνει—θὰ ἠδύνατο νὰ θυσιάσῃ τὴν ἱερὰν εὐτυχίαν, νὰ διαπλάττῃ, συμφώνως μὲ τὸ ὄνειρόν της, τὴν μικρὰν ἀγνὴν ψυχὴν ἡ ὁποία ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς;

«Τοιουτοτρόπως πιστεύω ὅτι αὐτὴ τονίζει τὴν προσωπικότητά της, διότι τὸ τέκνον εἶναι μέσον παρατάσεως τῆς ζωῆς».

—Εἰς τὸ Παρίσι... Μὴ παρεξηγηθῶμεν.

Πρό τινων ἡμερῶν εἷς ὑπουργὸς ἐγλεντοῦσε εἷς ἕνα ἀπὸ τὰ κομψὰ ποτοπωλεῖα τῶν Βουλβὰρ πλησίον τοῦ θεάτρου τοῦ Βωδβίλ.

Ἡ αὐτοῦ Ἐξοχότης ἐφαίνετο ὀλίγον κουρασμένος. Ἕνας ἐκεῖ τῆς ὑψηλῆς παρέας τοῦ τὸ παρετήρησε μάλιστα.—Ἦσαν δύο ὧραι μετὰ τὰ μεσάνυκτα—Καὶ ἡ αὐτοῦ Ἐξοχότης ἀπήντησε:

—Ἀ φίλε μου, αὐτὴ ἡ ἐξουσία πόσο εἶνε κουραστική!

Καὶ ξανάρχισε τὴ σαμπάνια!

—Καταπληκτικοὶ ἀριθμοὶ... τοῦ ἀγγλικοῦ ταχυδρομείου.

Ἰδοὺ οἱ ἐπίσημοι ἀριθμοὶ τῆς κινήσεως τοῦ Ἀγγλικοῦ Ταχυδρομείου διὰ τὸ διαχειριστικὸν ἔτος τὸ ὁποῖον ἔληξε τὴν 31 Μαρτίου.

Ἐστάλησαν διὰ τοῦ ταχυδρομείου.

Γράμματα	*2.804*	*ἑκατομμύρια*
Δέματα πεντάλεπτα	*933*	»
Ἐπιστολικὰ δελτάρια	*831*	»
Ἐφημερίδες	*189*	»
Ταχυδρομικὰ δέματα	*104*	»

Ἐλλείψει σαφοῦς διευθύνσεως ἐπεστράφησαν εἰς τὸν ἀποστολέα ἀντικείμενα καὶ δέματα 29,766 394. Ἐπίσης δὲ καὶ 353,892 ἐπιστολαί. Αἱ ἐπιστολαὶ αὐταὶ περιεῖχον ποσὰ σεβαστὰ εἰς μετρητά, τραβικτικὰς, ἐπιταγὰς καὶ συναλλάγματα ἀξίας 17 193,475 φράγκων ἐξ ὧν 417,350 εἰς χρῆμα. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ ἰδιοκτῆταιἔλαβον ἀνελλειπῆ πάντα τὰ ποσά.

Θέλετε δὲ νὰ ξέρετε πόσον εἶνε τὸ **καθαρὸν κέρδος** *τῆς Ἀγγλίας ἐκ τοῦ ταχυδρομείου, μὲ ὅλην τὴν ἀνελλειπῆ μοναδικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὰ δεκάλεπτα γράμματα;*

110,480.000 φράγκα.

Σταχυολόγος

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

— Τὸ Μαρόκον.

Τὰ νῦν διεξαγόμενα ἐν Μαρόκῳ σημειοῦσι σπουδαίαν στιγμὴν οὐ μόνον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς παγκοσμίου πολιτικῆς ἐπικρατήσεως, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν πολιτικὴν δὲν ὑπάρχει λόγος ν' ἀμφιβάλλῃ τις ὅτι ἐὰν αἱ ἐν ἐξεγέρσει φυλαὶ καί τις τῶν μνηστήρων τοῦ θρόνου ἐπιμένουν εἰς τὴν ἀντίστασιν, ὅτι τὰ γαλλικὰ ὅπλα θέλουσι τάχιον ἢ βράδιον ὑπερισχύσει καὶ ἡ γαλλικὴ κατοχὴ κατόπιν πολλῶν θυσιῶν αἵματος καὶ χρήματος, παρ' ὅλας τὰς συνθήκας τῆς Ἀλγεσίρας, ὅτι θέλει γίνει τετελεσμένον γεγονός. Σπουδαιοτέρα εἶναι ἡ ἠθικὴ σημασία τῆς ἀναγκαίας μεταβολῆς τῶν πραγμάτων ἐν Μαρόκῳ, εἴτε ἡ κατοχὴ πραγματοποιηθῇ, εἴτε ἁπλῶς μία γαλλικὴ προσταίσα ἢ καὶ ἂν μόνον ὁ μέλλων Σουλτᾶνος—ποῖος θὰ εἶναι;—ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην μεμαρρυθμίσεων. Διότι τὸ Μαρόκον εἶχε παραμείνῃ μέχρι τοῦδε τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀντιπρόσωπον τοῦ Μαυριτανοῦ πολιτισμοῦ, πολιτισμοῦ ὅμως ἐν παρακμῇ. Ἡ παράδοσις τῶν αὐλῶν τῶν Καλιφῶν,ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ τέχνη τῶν Ἀράβων, ἐκεῖ, ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Μάγδεν εἶχον διατηρήσει τὸν τύπον των, χωρὶς νὰ φθάσουν οὔτε πόρρωθεν εἰς τὴν λαμπρότητα τῆς αὐλῆς ἑνὸς Ἀαροὺν Ἐλ-Ρασὶδ, εἰς τὴν ἀπαράμιλλον ὡραιότητα τῆς Ἀλχάμβρας, εἰς τὴν γενναιότητα, εἰς τὴν ἀνεξιθρησκείαν αἱ ὁποῖαι διακρίνουν τοὺς χρυσοῦς αἰῶνας τοῦ τε Μαγρὲβ καὶ τῆς Ἱσπανίας. Μετρίαι ἀπομιμήσεις, ἐκπαίδευσις σχολαστικὴ, φανατισμὸς τοῦ χειροτέρου εἴδους κατὰ τῶν ξένων, διεδέχθησαν τὴν πάλαι ποτὲ αἴγλην.

Σήμερον μὲ τὴν ἐπαφὴν τοῦ γαλλικοῦ πολιτισμοῦ τὸ Μαρόκον θέλει ἴσως ἐπανακτήσῃ τὴν αἴγλην αὐτοῦ καὶ τοσοῦτον ταχύτερον,καθόσον ἡ σύνεσις τῶν Σουλτάνων του καὶ ἡ ἐπέμβασις ἡ εὐρωπαϊκὴ θέλουσι τὸν ἀπαλλάξει τοῦ ἐπαπειλοῦντος ἐμφυλίου σπαραγμοῦ.

—Αἱ συνεντεύξεις—Γεγονότα εὐχάριστα.

Αἱ διακοπαὶ αἱ θερινὰι ἄγονοι ἐν γένει διὰ τὰ διπλωματικὰ πράγματα, ὑπῆρξαν γονιμώταται δι' ἡμᾶς. Καὶ πρῶτον ἔσχομεν τὴν τουρκικὴν ἀνακοίνωσιν—τὴν ὑποστηριχθεῖσαν ὑπὸ τῶν μεγάλων Δυνάμεων—ἡ ὁποία εἶχε ὡς εὐχάριστον ἀποτέλεσμα ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν ἀποστόλων τῆς ἐθνικῆς ἰδέας καὶ ἔτι πλειότερον καὶ πρωτοφανέστερον νὰ λύσουν τὸ στόμα τοῦ Κυρίου Θεοτόκη.

Ὁ κ. Ἀνδρεάδης ὁ νεαρὸς καθηγητὴς καὶ γλυκεῖα ἐλπὶς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου διεξῆγε σοβαρὸν, ἤρεμον εὐστοχώτατον δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα ἐν Ἀγγλίᾳ· ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἔνθα τὸ Δίκαιον ἔχει τὴν εἰλικρινεστέραν λατρείαν ἀλλ' ὅπου ὡς μὴ ὤφειλε καὶ ἀκριβῶς διὰ τὴν σημασίαν τῆς ἐκεῖ κοινῆς γνώμης, οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶχον κατορθώσει νὰ ἀμαυρώσωσι πᾶσαν περὶ δικαίου ἰδέαν σχετικῶς πρὸς τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα.

Οὐχὶ μικροτέραν δραστηριότητα ἐπεδείξατο πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ ὁ πεπειραμένος πρόεδρος τοῦ «Ἑλληνισμοῦ». Αἱ ἐνέργειαι τῶν δύο προσωπικοτήτων—τῶν ἀντιπροσωπευουσῶν δύο γενεᾶς ἑλληνικῆς φιλοπατρίας καὶ δράσεως—θὰ ἐπέδρασαν εὐεργετικῶς ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ κ. Θεοτόκης δώσας διὰ μίαν φορὰν συνέντευξιν εἰς τὸν «Πεσταῖον Λόϋδ» ὡμίλησε ἔξοχα ὡς ἕλλην καὶ ὡς διπλωμάτης θέσας τὸ ζήτημα τῆς ἑλληνικῆς δράσεως ἐν Μακεδονίᾳ εἰς τὴν εὐπρεπεστέραν θέσιν, δείξας ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἠμύνθη ὑπὲρ τοῦ Δικαίου της—ὑπὲρ τοῦ Δικαίου—ἀπέναντι τῆς ἐνόχου ἀδιαφορίας τῆς Εὐρώπης.

Τοῦ Διαδόχου αἱ συνεντεύξεις διὰ τὸ ζήτημα τῶν πυροβόλων—ἀξιοσημείωτοι διὰ τὴν σαφήνειαν αὐτῶν—ἀνώρθωσαν ἐνώπιον τῆς κοινῆς εὐρωπαϊκῆς γνώμης τὴν δρᾶσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Διαγωνισμοῦ οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐτόνισεν τὴν σοβαρότητα τῶν ἐν Ἑλλάδι γενομένων πειραμάτων καὶ τὴν τεχνικὴν μόρφωσιν, τὴν ἀξίαν καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν.

Εἶναι πάντα ταῦτα φωτεινὰ σημεῖα· φωτεινὰ σημεῖα φωτίζοντα τοῦτο μὲν τοὺς εὐρωπαϊκοὺς λαοὺς περὶ τῆς ἀληθείας τῶν Μακεδονικῶν τοῦτο δὲ σημεῖα φωτεινὰ ἐσωτερικῆς δράσεως δηλοῦντα τὴν ζωτικότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Μ. Χ.

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΟ ΩΡΑΙΟΝ ΦΥΛΟΝ

Ὁδηγίαι διὰ τὴν περιποίησιν τῶν μικρῶν παιδίων.

Κρατήσατε τὸν μικρὸν ἀσθενῆ εἰς ἕνα ἡσυχον, εὐήλιον δωμάτιον, ἐὰν εἶναι δυνατὸν, μὲ ἓν ἀνοικτὸν παράθυρον ἢ μίαν θερμάστραν εἰς τὸ δωμάτιον. Ἀφαιρέσατε ὅλους τοὺς βαρεῖς μπερντέδες, τραπεζομάνδηλα, παραπετάσματα· κρατήσατε τὴν θερμοκρασίαν ἀκριβῶς κάτω τῶν 21΄1 βαθμῶν καὶ μὴ ἀφήσατε νὰ εἶναι ὁρατὸν εἰς τὸ δωμάτιον κανένα γιατρικόν.

Ὅταν τοῦ δίδετε γιατρικὸ νὰ σκεπάζετε τὸ παιδὶ μὲ ἕνα σινδόνι μὲ τὰ χέρια καλὰ μέσα. Ὑψώσατε τὸ κεφάλι του ἐπάνω στὸ δεξιὸ γόνυ σας καὶ κρατήσατε τὴν μικρὴ μύτη του πολὺ ἐλαφρὰ μὲ τοὺς ἀριστεροὺς δείκτην καὶ ἀντίχειρα. Βάλατε τὸ κουτάλι τοῦ γιατρικοῦ ἐπάνω στὴ γλῶσσα ὅσον τὸ δυνατὸν ψηλότερα, ἵνα τὸ ὑγρὸν καταβῇ κάτω. Χύσατε σιγὰ σιγὰ, διὰ νὰ πνίγεται τὸ παιδί.

Ἐνθυμηθῆτε, ὅτι ὁ ἐρεθισμὸς, ὁ ὁποῖος δὲν ἰσχύει διὰ τὸν ἡλικιωμένον, εἶναι σοβαρὸν πρᾶγμα δι' ἕνα παιδὶ, διὰ τοῦτο, προκειμένου νὰ τὸ πλύνετε ἢ νὰ τοῦ ματαφτιάσετε τὸ κρεββάτι, νὰ ἔχετε ἕτοιμα ὅλα τὰ χρειαζούμενα προσέτι ἐνθυμηθεῖτε, ὅτι ὁ ἐλεύθερος ἀέρας εἶναι οὐσιῶδες διὰ τὴν ἀνάρρωσιν.

—

Ἐνθαρρύνατε τὰ παιδάκια νὰ περιπατήσωσι μόνα των γωρὶς νὰ πιάνωνται ἀπὸ τὸ χέρι, διότι ἐὰν θὰ κάμωσι πάντα τοῦτο, θὰ ρέπουν εἰς τὸ ν' ἀποκτήσουν ὑψηλοὺς ὤμους.

—

Μὴ ἐπιτρέψατε εἰς ἕνα παιδὶ νὰ μεταχειρίζεται πλέον ἢ ἕνα προσκέφαλον, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχει εἰδικὸς λόγος. Τὸ παιδὶ ἀναπαύεται καλλίτερα μὲ τὸ κεφάλι χαμηλά, διότι οἱ μῦς τοῦ κορμοῦ εὑρίσκονται τότε ἐν μεγαλειτέρᾳ ἀνέσει. Τὰ ὑψηλὰ προσκέφαλα σπρώχνουσι τοὺς ὤμους πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ ἐμποδίζουσι τὸ στῆθος νὰ ἐξαπλοῦται.

—

Ἐὰν ἕνα παιδὶ ἔκαυσε ἐλαφρὰ τὰ δάκτυλά του, ὁ πόνος δύναται νὰ παύσῃ ἀνκρατῇ τὰ δάκτυλα εἰς νερὸ ζεστὸ δι' ὀλίγα λεπτὰ, ἀκριβῶς πέντε ἢ καὶ δέκα.

—

Πρόσωπα εὐκόλως ἐρεθιζόμενα ἢ νευροπαθῆ δὲν δύνανται νὰ περιποιοῦνται ἕνα παιδὶ· τὸ ἔργον ἀπαιτεῖ ἄμετρον ὑπομονὴν, γλυκύτητα τρόπων, τ ἀ κ τ καὶ εἶναι κοπιαστικώτατον πρᾶγμα.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

ΤΟ ΡΟΔΟΝ

Τὸ ρόδον ἐθεωρήθη καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς καὶ παρ' ἅπασι τοῖς λαοῖς ὡς ὁ *βασιλεὺς τῶν ἀνθέων.*

Οὐδὲν ἄλλο ἐξυμνήθη περισσότερον τούτου ὑπὸ τῶν ποιητῶν καὶ οὐδὲν ἄλλο ἀπαριθμεῖ μεγαλείτερον ἀριθμὸν ἐραστῶν.

Τὸ ρόδον τοιοῦτον ὁποῖον ἡμεῖς τὸ γνωρίζομεν, εἶνε προϊὸν τῆς καλλιεργείας, διότι ἐν τῇ ἀγρίᾳ καταστάσει του ἔχει μόνον πέντε πέταλα (φύλλα) καὶ λέγεται ἀγριοτριαντάφυλλον.

Ἐν τῇ ποικιλίᾳ τῶν ρόδων τῶν πλέον περιζητήτων ἕνεκα τῆς ὡραιότητος, τῆς κομψότητος ἢ τῆς εὐωδίας των, ἡ πρώτη τάξις ἀνήκει εἰς τὰ *βρύϊνα* ρόδα.οὕτως ὀνομασθέντα ἕνεκα τοῦ εἴδους τῶν βρύων τὰ ὁποῖα καλύπτουσι τοὺς κλάδους των καὶ τὸν κάλυκά των ἀκολούθως ἔρχεται τὸ *ἑκατόμφυλλον* ρόδον μετὰ τῶν πολυαρίθμων εἰδῶν του· τὸ ρόδον τῆς *Ὀλλανδίας*· τὸ ρόδον *τῶν ζωγράφων*· τὸ *λευκὸν* ρόδον· τὸ ρόδον *τῆς Βεγγάλης*, τοῦ ὁποίου ἓν εἶδος, τὸ ρόδον *τοῦ τεΐου* ἐκπέμπει ἄφθονον εὐωδίαν· τὸ ρόδον *τῶν τεσσάρων τοῦ ἔτους ὡρῶν*· τὸ ρόδον *noisette*, ὀνομασθὲν οὕτως ἐκ τοῦ φυτοκόμου *Noisette* ὅστις τὸ ἔφερεν ἐξ Ἀμερικῆς· τὸ ρόδον *τοῦ στολισμοῦ*, μικρὸν ἄνθος θελκτικόν, ἀληθὲς μικρογράφημα ἑκατομφύλλου ρόδου· τὸ ρόδον *multiflore* τὸ ὁποῖον ἀναρριχᾶται κατὰ μῆκος τῶν τοίχων· τὸ *κίτρινον* ρόδον ὅπερ δὲν ἐπιτυγχάνει πολλάκις· τὸ ρόδον *capucine* πάντοτε ἁπλοῦν καὶ ὅπερ δὲν διαρκεῖ παρὰ μίαν ἡμέραν.

Μεταξὺ τῶν χρησιμευόντων εἰς τὴν ἰατρικήν, γνωστὸν εἶνε πρὸ πάντων τὸ ρόδον τοῦ *Provins* καλούμενον κοινῶς *ἐρυθροῦν* ρόδον καὶ ἔχον χρῶμα ἴου· χρησιμεύει δὲ ὡς βάσις πλείστων στυπτικῶν παρασκευῶν λίαν χρησίμων, καθὼς τὸ *γλύκισμα τοῦ ρόδου* (ροδοζάχαρη), τὸ *μέλι* αὐτοῦ, ἡ *ζάκχαρις*, τὸ *ὄξος*.

Τὸ ὕδωρ καὶ τὸ *ἔλαιον* τοῦ ρόδου μεταχειρίζοντο εἰς τὰς Ἰνδίας πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων πρὸς χρῆσιν τοῦ καλλωπισμοῦ· ἔγειναν δὲ γνωστὰ ἐν Εὐρώπῃ ἀπὸ τοῦ ἑνδεκάτου αἰῶνος· αἱ καλλίτεραι δὲ ποιότητες τούτων ἔρχονται εἰσέτι ἐκ τῆς Περσίας καὶ τῆς Τύνιδος.

Τὸ ρόδον ἐν γένει εἶνε τὸ σύμβολον τῆς ὡραιότητος, τῆς χάριτος, τῆς δροσερότητος καὶ τῆς φιλοστοργίας. Ἐπίσης θεωρεῖται καὶ ὡς εἰκὼν τῶν ἐφημέρων ἡδονῶν τῆς ζωῆς, καθότι ταχέως παρακμάζει.

Εἰς τὰς μεγαλοπόλεις δύναταί τις νὰ ἀγοράσῃ ἐξ αὐτῶν εἰς καλὴν τιμήν· βλέπει τις ὡσαύτως διαρκῶς παῖδας καὶ γυναῖκας νὰ κρατῶσιν εἰς τὰς δημοσίους ὁδοὺς ἐξ αὐτῶν, προσφερούσας ταῦτα εἰς τοὺς διαβάτας· ἐν Λονδίνῳ π. χ. μέγας ἀριθμὸς κορασιων κερδίζει τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἑαυτῶν τε καὶ τῆς οἰκογενείας των, ἀγοράζοντα ρόδα ἢ ἄλλαἄνθη ἀπὸ τῆς κυρίας ἀγορᾶς καὶ πωλοῦντα αὐτὰ πάλιν εἰς τὰς ὁδούς.

Οἱ ἀρχαῖοι ἐκαλλιέργουν τὸ ρόδον μετ' ἐπιμελείας, συνῆγον τὰ μῦρα αὐτοῦ, ἐσχημάτιζον στεφάνους καὶ ἐκόσμουν τὰς ἀμάξας τῶν θριάμβων, τοὺς γαμηλίους παστούς, τὰς κάλπας καὶ τοὺς τάφους.

Οἱ Ἕλληνες τὸ ἀφιέρωσαν εἰς τὴν θεὰν Ἀφροδίτην, τὴν θεὰν τῆς ὡραιότητος. Κατὰ τὴν μυθολογίαν τὸ ρόδον ἦτο κατ' ἀρχὰς λευκόν, ἐχρωματίσθη δὲ ὑπὸ τοῦ αἵματος τῶν δακτύλων τῆς Ἀφροδίτης ἣν ἄκανθά τις ἐτραυμάτισε.

Ἐν Πάτραις

Κ. Π. Θ.

ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΞ ΕΡΩΤΟΣ

Φαινόμενον τερατῶδες εἶνε ὅτι ἐν στιγμῇ παραφορᾶς δύναταί τις νὰ βλάψῃ τὸ πρόσωπον ποῦ λατρεύει.

Καθ' ἑκάστην, οἴμοι! ἀκούομεν ὅτι ὁ δεῖνα ἐφόνευσε τὴν ἐρωμένην του, ὅτι ἡ τάδε ἐθανάτωσε τὸν ἐραστήν της· ἐγκλήματα πάθους ἐρωτικοῦ. Φονεύουν διότ... ἀγαποῦν Θαυμάσιος ἀληθῶς τρόπος ἐκδηλώσεως τοῦ ἔρωτος ὁ φόνος τοῦ προσφιλεστέρου ἐν τῷ κόσμῳ ὄντος!

Τὸ κατ' ἐμέ, δέχομαι τὰς ἐξ ἔρωτος παραφορὰς ἐφότον δὲν στρέφονται αὐταὶ κατὰ τοῦ ἀγαπωμένου προσώπου.

Τὸ παρελθὸν ἔτος εἶχον ἀγαπήσῃ παραφόρως γυναῖκα ἐν ᾗ ἐπίστευσα ὅτι εὗρον τὸ ἰδανικόν μου.

Αἱ θωπεῖαί της, τὸ σῶμά της, ἡ κόμη της, ἡ φωνή της, ἡ ἔκλαμπρος ἐν γένει καλλονή της τόσον μὲ εἶχον αἰχμαλωτίσῃ ὥστε δὲν ἤμην πλέον κύριος τῶν πράξεών μου, τοῦ λογικοῦ μου, ὑπεῖκον εἰς ὑποβολὴν ἀκαταμάχητον.

Ἐν ἑσπέρᾳ εὑρισκόμην μετ' αὐτῆς εἰς τὸ θέατρον παραπλεύρως ἀσχήμου γραίας, ἥτις ἔφερεν εἰς τὸν λαιμὸν πολύτιμον περιδέραιον ἐκ μαργαριτῶν, μαργαριτῶν θαυμασίως ἀκτινοβολούντων, διὰ τοὺς ὁποίους ψίθυρος ἐπιθυμίας ὅλων τῶν παρακαθημένων κυριῶν εὐκρινῶς ἠκούετο.

Καὶ ἡ φίλη μου ἀντὶ νὰ προσέχῃ εἰς τὸ διδασκόμενον ἔργον καὶ τοὺς ἠθοποιοὺς εἶχε προσκεκολλημένον τὸ ἔκθαμβον βλέμμα της εἰς τὸ λαμπρὸν αὐτὸ περιδέραιον.

— Ἄκουσε ὄω, μοῦ λέγει ἐξαίφνης καὶ χαμηλῇ τῇ φωνῇ. Ἅμα ἐξέλθωμεν τοῦ θεάτρου θὰ ἀκολουθήσῃς αὐτὴν τὴν γυναῖκα καὶ δὲν θὰ ἐπανέλθῃς εἰς τὸ σπῆτι ἂν δὲν μοῦ φέρῃς τὸ περιδέραιόν της.

Εἰς τὰς λέξεις της αὐτὰς ἔγειναν κάτωχρος ὡσεὶ ἐδέχθην πλῆγμα θανατηφόρον. Ἀλλ' ἠθέλησα νὰ πιστεύσω ὅτι ἠστείζετο ἐπιθυμοῦσα νὰ γελάσω. Ἀλλ' ἐκείνη μὲ φωνὴν παράδοξον, βαρεῖαν καὶ τρέμουσαν, ἔναυλον μέχρι σήμερον εἰς τὰ ὦτα μου, ἐπανέλαβεν:

— Δὲν θὰ μ' ἐπανίδῃς ἂν δὲν μοῦ φέρῃς τὸ περιδέραιον αὐτό.

Εὐθὺς ὡς ἐτελείωσε τὸ θέατρον μὲ ὤθησε ν' ἀκολουθήσω τὴν μαργαριτοστόλιστον γραῖαν, ἥτις, εἰσελθοῦσα εἰς τὸ ἱματιοφυλάκιον περιετυλίχθη μὲ ποδῆρες βαρύτιμον ἐπανωφόριον καὶ μὲ ἠνάγκασε νὰ παρακολουθήσω τὰ ἴχνη της, ἐνῷ ἐσκεπτόμην πῶς θὰ κατώρθουν νὰ κλέψω τὸ κατηραμένον αὐτὸ κόσμημά της.

Δὲν ἐδοκίμασα πλέον ν' ἀρνηθῶ· ἠσθανόμην μὲν ἐμαυτὸν καταβεβλημένον ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἐντολῆς ἣν ἔλαβον, ἀλλ' ἐνόμιζα ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπακούσω.

Ἡ γραῖα, ἐξελθοῦσα τοῦ θεάτρου, ἐπέβη ἁμάξης πολυτελοῦς, ἥτις ἤρχισε νὰ τρέχῃ.

— Δὲν θὰ μ' ἐπανίδῃς πλέον ἐάν...— ἠπείλησε ἡ φίλη μου.

Ἀγοραία ἄμαξα ἵστατο ἐκεῖ πλησίον-

— Ἀκολούθησε τὴν ἄμαξαν ἐκείνην, ἐφώναξα εἰς τὸν ἁμαξηλάτην.

Οἱ δρόμοι ἦσαν κατάμεστοι κόσμου, αἱ ἁμαξαι συχνὰ ἐσταμάτουν εἰς τὰς γωνίας, ἐπιβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν μοὶ ἦτο δύσκολον νὰ παρακολουθῶ τὸ θῦμα μου.

Εἴχομεν ἤδη φθάσῃ εἰς δρομίσκον τινὰ παρὰ τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Αὐγουστίνου. Τὸ κουπὲ τῆς γραίας ἐσταμάτησε μίαν στιγμήν· ἠνοίχθη πελωρία θύρα καὶ ἡ ἄμαξα μὲ τὸ πολύτιμον φορτίον του εἰσῆλθεν.

Ἐπλήρωσα τὸν ἁμαξηλάτην μου, δηλώσας αὐτῷ ὅτι μοὶ εἶνε πλέον περιττός.

Ἡ ὁδὸς ἦτο ἔρημος Τὸ πᾶν ἐκοιμᾶτο Οὔτε ψυχὴ ζῶσα, οὐδὲ εἰς ἀστυφύλαξ. Πῶς νὰ κόμω;

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ

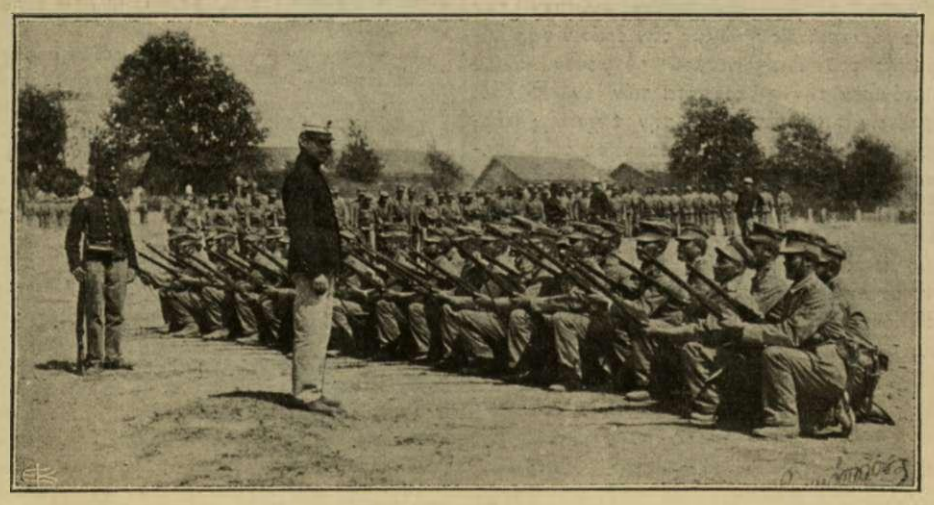

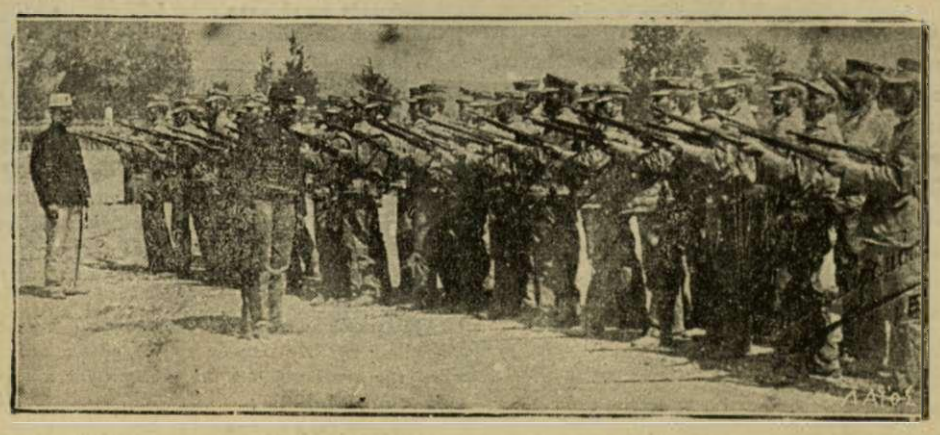

Ἔφεδροι τοῦ 4ου λόχου τοῦ 1ου Συντάγματος ἀσκούμενοι εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν παραπηγμάτων μὲ τὰ νέα ὅπλα Μάνλιχερ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐφέδρου ἀνθυπολοχαγοῦ κ. Ἀδὰμ Ἀναστασοπούλου, δημοδιδασκάλου καὶ τοῦ ἐφέδρου λοχίου τῆς Σχολῆς κ. Ἠλ. Πηχεών.

Φωτογραφίαι κ. Χ. Δημητρακοπούλου, σπουδαστοῦ τοῦ Δικαίου.

Ἐσκέφθην καί, εὐχαριστημένος διότι εὑρῆκα τρόπον νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν οἰκίαν, ἐσήμανα τὸν κώδωνα.

Εἷς ὑπηρέτης ἤνοιξε μετὰ προφυλάξεως τὴν θύραν καὶ μὲ ἠρώτησε τί ἐζήτουν:

— Ἡ κυρία σου, τῷ λέγω, μόλις ἐπέστρεψε τοῦ θεάτρου, ἐκαθήμην ὄπισθέν της· εὑρῆκα εἰς τὴν θέσιν της ἓν κόσμημα καὶ ἐπεθύμουν νὰ τῆς τὸ δώσω, ἂν εἶνε ἰδικόν της. Εἰδοποίησέ την.

Μὲ εἰσήγαγεν ἀμέσως εἰς μικρὰν αἴθουσαν τοῦ πρώτου πατώματος. Ἡ κυρία εἶχεν ἀποβάλῃ τὸν ἐπενδύτην της, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ της ἠκτινοβόλει τὸ περιδέραιον σκορπίζον μαγείαν καὶ προκαλοῦν πειρασμόν.

— Κυρία, τῇ λέγω, μήπως ἐχάσατε ἕνα δακτύλιον;...

Παρετήρησεν ὅλως ἀνησύχως τὰς δακτύλους της, καταφόρτους ἐκ πολυτίμων λίθων.... καὶ καθ' ὃν χρόνον περιειργάζετο τοὺς δακτύλους της μετρῶσα τοὺς δακτυλίους, ἐξέτεινα ἀποτόμως τὴν χεῖρά μου καὶ διὰ ταχυτάτης κινήσεως, ὡς κλέπτης πεπειραμένος, ἥρπασε τὸ ἐκ μαργαριτῶν περιδέραιόν της καὶ διὰ μιᾶς ἔσπασα τὸ διπλοῦν νῆμα ποῦ τὸ συνεκράτει ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ της.

Ἔρρηξε κραυγήν, κραυγὴν γυναικὸς φοβηθείσης:

— Ἂν μίαν λέξιν προφέρετε κυρία, ἂν καλέσετε βοήθειαν σᾶς φονεύω! τῇ ἐψυθύρισα εἰς τὸ οὖς.

Ἔμεινεν ἄφωνος, ἑτοίμη νὰ λιποθυμήσῃ.

Ἤνοιξα ἓν παράθυρον κ' ἐπήδησα εἰς τὴν ὁδόν! Ἤρχισα νὰ τρέχω σὰν τρελλός, χωρὶς κἂν νὰ γυρίζω ὄπισθέν μου, κατὰ μῆκος τῶν σιωπηλῶν στενωπῶν καὶ ἐπὶ τέλους ἐξηντλημένος ἐρρίφθην ἐπὶ ἑνὸς καθίσματος.

Ἐνόμιζον ὅτι ἤγγιζε πλέον τὸ τέλος μου. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο ψυχρά. Μετ' ὀλίγας ὅμως στιγμὰς τὸ ψῦχος μὲ ἀνεζωογόνησεν. Ἠγέρθην. Ποῦ ἤμην; Ἠγνόουν.

Ἐβάδισα ἐπ' ὀλίγον κατὰ μῆκος δενδροφυτευμένης λεωφόρου. Ἔφθασα εἰς τὴν πλατεῖαν Πεγγάλ. Συνήντησα μίαν ἅμαξαν, ἔδωκα τὴν διεύθυσίν μου εἰς τὸν ἁμαξηλάτην καὶ μετὰ ἡμίσειαν ὥραν εὑρισκόμην πλησίον τῆς φίλης μου ἥτις μ' ἀνέμενεν ἀνυπομόνως.

— Τί ἔκαμες; ἦτο ἡ ἐρώτησίς της.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἔτεινε τὸ τεθρασμένον περιδέραιον, ἀφ' οὗ ἔλλειπαν δύο μαργαρίται.

— Ἀχ! εἶνε σπασμένον! εἶπε καὶ ταὐτοχρόνως ἔκαμε μορφασμὸν δυσαρεσκείας· ἀλλ' εὐθὺς ἀμέσως προσέθηκεν;

— Δὲν εἶνε τίποτε, θὰ τὸ κολλήσω.

Αὐτοστιγμεὶ συνέδεσε τὸ κομμένον νῆμα καὶ περιέβαλε τὸν λαιμόν της μὲ τὸ ὑπέροχον κόσμημα.

Οἱ μαργαρίται ἠκτινοβόλησαν ἐπὶ τῆς παλλεύκου καὶ σφριγηλῆς ἐπιδερμίδος της.

— Θὰ σ' ἀγαπῶ ἐνόσῳ ζῶ! μοῦ λέγει, ριπτομένη εἰς τὰς ἀγκαλάς μου. Ἀπόψε μοῦ ἔδειξες ὅτι εἶσαι ἱκανὸς τὸ πᾶν δι' ἐμὲ νὰ πράξῃς.

Ὁμολογουμένως ἐφαίνετο εὐγνώμων καὶ οὐδέποτε ἄλλοτ' ἐνθυμοῦμαι νὰ μοῦ ἔκαμε τόσον τρυφερὰς θωπείας, νὰ μοῦ ἔδωκε τόσα φλογερὰ φιλήματα ὅσα τὴν νύκτα ἐκείνην.

Καὶ ὅμως ἐγὼ ἤμην μελαγχολικός· εἶχον τύψεις συνειδήσεως.

Τὴν πρωΐαν ποῦ ἀφυπνίσθη μὲ εἶδε δακρύοντα.

— Κλαίεις; μοῦ λέτει.

— Ὤ, ναί, ἀπαντῶ. Εἶμαι δυστυχὴς διότι ἐξετέλεσα τὰς διαταγάς σου...

Ἐμειδίασε καὶ μὲ ὕφος θριαμβευτικὸν καὶ ὑπερήφανον μοῦ λέγει: Οὐδέποτε θὰ μετανοήσῃς δι' αὐτό! Θὰ σ' ἀγαπῶ τόσον!...

Ἐπὶ ἀρκετὰς ἑβδομάδας ἤμεθα ἀπολύτως εὐτυχεῖς.

Οὐδέποτε ἐρωτευμένοι ἐδοκίμασαν τόσας γοητείας καὶ τόσην μέθην ὅσην ἡμεῖς. Θὰ ἔλεγέ τις ὅτι τὸ ἔγκλημά μου μᾶς ἔφερεν εὐδαιμονίαν.

Πλὴν μεθ' ὅλα ταῦτα, ἐσπέραν τινά, ἀφοῦ ἀντηλλάξαμεν, ἕνεκα παρεξηγήσεώς τινος, λέξεις ψυχράς, μεταξὺ ἄλλων ὕβρεων μὲ φωνὴν τραχεῖαν καὶ βάναυσον μ' ἀπεκάλεσεν *κλέπτην!*...

Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἡ τρομερὰ αὐτὴ λέξις ἠκούετο μεταξύ μας. Μέχρις ἐκείνης τῆς στιγμῆς τὴν εἴχομεν μετὰ προσοχῆς ἀποφύγῃ. Ἐταπείνωσα τὸ βλέμμα, χωρὶς οὐδὲν ν' ἀπαντήσω. Τὴν ἐπαύριον. χωρὶς νὰ εἴπω τίποτε, ἔθεσα ἐντὸς κυτίου τὸ περιδέραιον. ὅπερ ἡ φίλη μου δὲν ἐτόλμα πλέον νὰ φέρῃ ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ της καὶ χωρὶς κἂν νὰ σκεφθῶ τὰς συνεπείας τοῦ διαβήματος εἰς ὃ ἔμελλον νὰ προβῶ, ἀνεχώρησα πεζῇ μὲ τὴν πρωϊνὴν δρόσον, κατευθυνόμενος πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον, ἔνθα κατώκει ἡ κυρία Χ... εἰς ἣν ἀνῆκε τὸ κλαπὲν περιδέραιον.

Τὴν συνήντησα. Δὲν μὲ ἀνεγνώρισεν.

— Κυρία, τῇ λέγω, λάβετε τὸ περιδέραιον ποῦ σᾶς ἔκλεψε μίαν νύκτα κάποιος νέος, πρό τινων ἑβδομάδων, κατὰ τὴν ἐκ τοῦ θεάτρου ἐπάνοδόν σας.

Μὲ ἠύχαρίστησε, συγκεχυμένη, ἀδυνατοῦσα νὰ ἐννοήσῃ τὸν ἱπποτισμόν μου.

— Ὁ κλέπτης, κυρία, ἤμην ἐγώ.

— Σεῖς! ἀνέκραξεν.

— Ἐλάτρευα μίαν γυναῖκα, ἥτις μοῦ ἐπέβαλε νὰ σᾶς κλέψω τὸ κόσμημα αὐτό. Ἀσυνειδήτως, χωρὶς νὰ σκεφθῶ, ἐξετέλεσα τὴν κλοπὴν καὶ εἶμαι ἤδη εἰς τὰς διαταγάς σας. Δύνασθε νὰ μὲ ὁδηγήσητε εἰς τὰς φυλακάς...

Ἔρριψαν ἐπ' ἐμοῦ βλέμμα οἰκτου οἱ ἀγαθοί της ὀφθαλμοὶ καὶ εἶτα μειλιχίως μὲ ἠρώτησεν:

— Τὴν ἠγαπᾶτε λοιπὸν πολύ;

— Ὤ! ναί, τῇ ἀπαντῶ.

— Κ' ἐκείνη;

— Ἐνόμιζα ὅτι μὲ ἠγάπα... διότι ἠσθανόμην πρὸς αὐτὴν ἔρωτα.

Ἔλαβεν ἐκ μικροῦ ἐπίπλου τοὺς δύο μαργαρίτας, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀποσπασθῇ καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ἥρπασα ἐκ τοῦ λαιμοῦ της, τοὺς μαργαρίτας οὓς ἐπανεῦρε καὶ τοὺς ἔτεινε πρὸς ἐμέ:

— Λάβετέ τους μοῦ λέγει, διὰ νὰ μ' ἐνθυμῆσθε. διὰ νὰ τιμωρηθῆτε ὀλίγον· εἰμπορεῖτε μάλιστα νὰ τοὺς δώσετε, ἂν θέλετε εἰς μέλλουσαν ἐρωμένην σας.

Καὶ μοῦ ἔτεινεν εἰς ἀσπασμὸν τὴν λευκὴν καὶ ρυτιδωμένην της χεῖρα.

Ἀνεχώρησα. Τοὺς δυὸ αὐτοὺς μαργαρίτας φυλάττω πάντοτε. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης δὲν ἠδυνήθην ν' ἀγαπήσω ἄλλην γυναῖκα... Ἀγαπῶ εἰσέτι ἐκείνην· καὶ ὅμως δὲν θέλω νὰ τὴν ἐπανίδω ποτέ.

(LA MOUSSIERE)

Γ. Α. Τζαννετάκης.

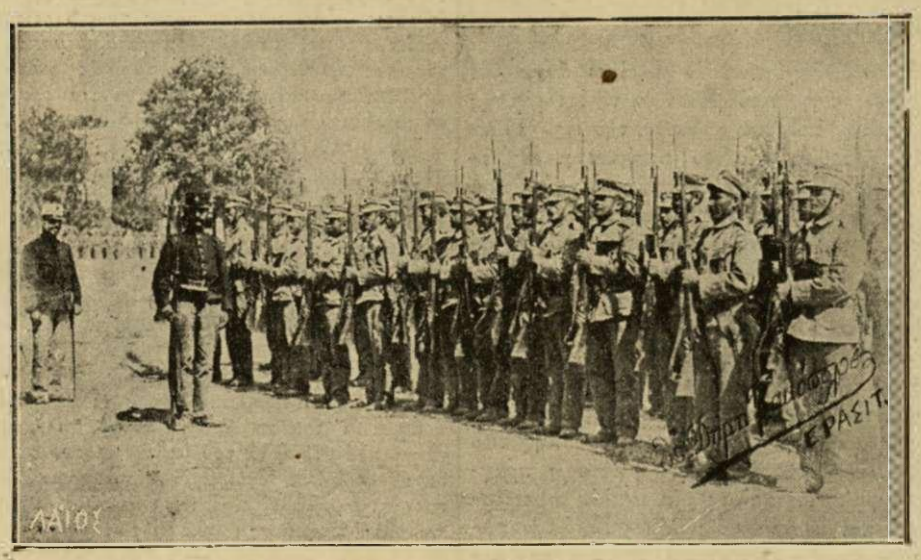

Η ΑΥΤΗ ΔΙΜΟΙΡΙΑ ΑΣΚΟΥΜΕΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΠΛΑΣΚΙΑΝ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Μοναδικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς «Ἀληθείας» ἐν Καῖρῳ ἐξουσιοδοτημένος διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν τοῦ φύλλου, ἐγγραφὰς συνδρομητῶν, εἰσπράξεις συνδρομῶν, καὶ διὰ πᾶσαν πληροφορίαν εἶνε ὁ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ

Το Δελτιον της "Αληθειας,,

Ο ΑΓΙΟΣ ΔΡΑΜΑΣ

Δραματικαὶ μέχρι δακρύων καὶ ὑπερηφάνως ἐθνικαὶ ὑπῆρξαν αἱ ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει ἐκ Δράμας τοῦ Σεβασμιωτάτου Χρυσοστόμου ἐκτυλιχθεῖσαι σκηναί. Ὁ ἅγιος Δράμας εἶνε ἐκ τῶν οὐχὶ ὀλίγων εὐτυχῶς μεγάλων καὶ ἡρωϊκῶν στρατιωτῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, ἐνσαρκώσας εἰς τὴν ψυχήν του μετὰ τόλμης καὶ αὐταπαρνήσεως τὰ αἰώνια ἰδανικὰ τοῦ Ἔθνους. Καὶ ἡ πολιτεία του ὑπῆρξεν ἡ πολιτεία ἑνὸς πιστοῦ καὶ ἀφωσιωμένου καὶ ἐνθουσιώδους ὑπερασπιστοῦ τῶν ἐθνικῶν δικαίων καὶ τῶν συμφερόντων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἀποφασισμένου νὰ πέσῃ ἐνδόξως ἢ νὰ λιποψυχήσῃ εἰς τὸν κατὰ τῆς ἀνάνδρου τουρκικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ὄπισθεν αὐτῆς φανερὰ διακρινομένης ραδιούργου καὶ ὑστεροβούλου πολιτικῆς τῶν Δυνάμεων. Σπανίως Ἕλλην ἱεράρχης ἐτιμήθη τόσον ὑψηλὰ διὰ τοιαύτης ἀγρίας καταδιώξεως καὶ διὰ τοῦ μέχρις ἐξοντώσεως μίσους μιᾶς ὁλοκλήρου Διπλωματίας! Ἀληθῶς ὑπέροχος τιμὴ διὰ τὸν ὡς βράχον ἐκ γρανίτου ἔνθουν ἱεράρχην μας ἀλλὰ καὶ οἵα τρανὴ ἀπόδειξις τῆς ἀκαταβλήτου ἰσχύος τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοιούτους ἐκτρέφοντα ἀνταξίους ἐκείνου ἀπογόνους τοῦ Χρυσοστόμου!

Καὶ ἐὰν δὲν ἐπρόφθανε τὸ τηλεγράφημα τοῦ Πατριάρχου, ὅπερ ἐκάλει τὸν Ἅγιον Δράμας νὰ μεταβῇ εἰς Θεσσαλονίκην, ὁ πολιτισμένος καὶ χριστιανικὸς δῆθεν κόσμος· ἅπαξ ἔτι θὰ κατῃσχύνετο ἐν πλήρει εἰκοστῷ αἰῶνι παριστάμενος πρὸ τοῦ ἀποτροπαίου θεάματος Χριστιανοῦ ἱεράρχου συρομένου βίᾳ ὑπὸ τῆς κτηνώδους βίας τῆς τουρκικῆς Τυραννίας καὶ ἅπαξ ἔτι τὰ ἅγια ὀστὰ τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου θὰ ἐσκίρτων ἐκ χαρᾶς εἰς τὸν τάφον των ὅτι οἱ ὑψηλοὶ καὶ κραταιοὶ στύλοι τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἐξέλιπον.

Ἀλλὰ τί εἰκόνες ἀφώνου πλὴν πόσα βροντοφωνοῦντος, ἐξάλλου πατριωτισμοῦ ἦσαν ἐκεῖναι τὰς ὁποίας ἔγραψε ἡ ψυχὴ τῶν χιλιάδων Ἑλλήνων τῆς Δράμας! τί δάκρυα πατριωτισμοῦ φλέγοντος ἦσαν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔρρευσαν εἰς τὰς παρειάς των ὅταν ἐν σιωπηλῇ, πλὴν ραγδαίᾳ κοσμοπλημμύρᾳ προέπεμπον μέχρι τοῦ σταθμοῦ τὸν δακρύοντα καὶ αὐτὸν πεφιλημένον των ποιμενάρχην!

Ὁ ἅγιος Δράμας ἀπῆλθεν ἐκ Δράμας· ἀλλὰ τὸ πνεῦμα του, ἀλλ' ἡ ψυχή του ἐκεῖ κυριαρχοῦν καὶ βασιλεύουν, διαλαλοῦσαι τὴν ὑπέροχον ἰσχὺν καὶ αἴγλην τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Οὕτω μία στροφὴ ἀκόμη ἐτονίσθη Πινδικὴ εἰς τὸ μέγα ἐθνικὸν ἔπος τῆς Μακεδονικῆς Γῆς!

ΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Τὸ κόμμα λοιπὸν κατὰ τῆς Συναλλαγῆς;.. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ὁ Πρωθυπουργός, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον κατὰ τῆς Συναλλαγῆς!.. Ὦ! Θεέμου! ὁποῖα μεταμόρφωσις! Ποία εὐλογημένη Κίρκη ἡ ποιήσασα Στεφανόπουλον καὶ λοιποὺς συναδέλφους του νὰ ξεσχίζωσι τὰ ἱματιά των κατὰ προσώπου τῆς τόσον προσφιλεστάτης φίλης των! Ὦ! τοῦ θαύματος! ἀλλ' ὤ! καὶ τοῦ καταγελάστου φαρισαϊσμοῦ! Διότι αἱ ὑστερικαὶ κραυγαί των καὶ αἱ τραγικαί των χειρονομίαι κατὰ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως δὲν ἀποδεικνύουν παρὰ τὴν μανίαν καὶ τὴν ἀπόγνωσιν ὑπὸ τῆς ὁποίας κατελήφθησαν διὰ τὸ κόψιμο τῶν ὀνύχων των, τοὺς ὁποίους ἔχωναν πρὶν βαθειὰ εἰς τὸ ταλαίπωρον σῶμα καὶ τὴν ἀθλίαν ψυχὴν τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Καὶ ἐξεμάνησαν κατὰ τῶν μελῶν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου διότι ἐφέτος ἐπρότεινε 170 ἐν ὅλῳ μεταβολάς, ἃς ὑπεστήριξε διὰ δικαιολογημένης ἐκθέσεως, καὶ ἠθέλησαν νὰ πληρώσουν τὸν ἀέρα μὲ ἐξωφρενικὰς φωνὰς ὅτι νά,.. ἡ Συναλλαγὴ—τὴν ὁποίαν ἤθελε νὰ κτυπήσῃ ὁ νόμος—μετεπήδησεν ἀπὸ τοὺς ὑπουργικοὺς θαλάμους εἰς τὰ μελετητήρια τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καθηγητῶν!! Ἀλλ' ἂς δημοσιεύσῃ λοιπὸν ὁ Ὑπουργὸς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, ὅπως τὸν ἐπροκάλεσεν ὁ πρόεδρος τοῦ τελευταίου κ. Πολίτης, ἵνα κρίνῃ ἡ κοινὴ γνώμη ἂν εἶνε ἢ ὄχι δικαιολογημέναι ἢ ἐξ ἄλλων λόγων τοιαῦτα παντοδαπῆς συναλλαγῆς ὑπαγορευμέναι αἱ προταθεῖσαι μεταβολαί; Διατὶ τὴν κρύπτει ζηλοτύπως εἰς τὸ βάθος τοῦ ὑπουργικοῦ του ἐρμαρίου καὶ δὲν τὴν παραδίδει εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἵνα ἡ κοινωνία κρίνῃ ποῖοι οἱ Φαρισαῖοι καὶ ὑποκριταί; Ἀλλ' ἐρωτᾶται ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀπὸ ὅλην τὴν κοινωνίαν καὶ ὅλον τὸ διδασκαλικὸν κόσμον ὁ ὁποῖος ἤρχισεν ν' ἀναπνέῃ ὀλίγον ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ ἀπονεκρωτικοῦ τούτου νόμου. Ποίαν γνώμην εἶχε περὶ τῶν μεταβολῶν τούτων ὅταν τὰς ἐνέκρινε καὶ τὰς ὑπέγραφε καὶ τὰς ὑπέβαλλε εἰς τ' Ἀνάκτορα καὶ ἔθετον κάτωθεν αὐτῶν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἀντιβασιλέως Διαδόχου καὶ τὰς ἔστελλε πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον; Τὰς εὕρισκε τότε ὁ Ὑπουργὸς καλὰς καὶ ἁγίας καὶ δικαιολογημένας ἢ τὰς ἔκρινεν προϊὸν Συναλλαγῆς; Ἂν τὰς εὕρισκε προϊὸν Συναλλαγῆς διατὶ τὰς ἐνέκρινε καὶ τὰς ὑπέγραφε; Ἂν τὰς ἔκρινε καλὰς καὶ δικαιολογημένας πῶς ἐξηγεῖ τὴν ἀδικαιολόγητον πα-

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΦΥΛΛΟΥ

ΕΝΑ ΤΑΞΕΙΔΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΗΝ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΤΑΤΑΙ ΚΑΙ ΕΚΤΑΚΤΩΣ ΧΙΟΥΜΟΡΙΣΤΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΕΙΤΟΝΙΚΟΝ ΜΑΣ ΠΛΑΝΗΤΗΝ

ΜΕ ΜΟΝΑΔΙΚΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ

Παραδοξότατα — Ὡραιότατα —Φαιδρότατα.

Πῶς περιπατοῦν—Πῶς ὁμιλοῦν—Πῶς ἐρωτεύονται—Πῶς λωποδυτοῦν — Τί φοροῦν—Πῶς διανέμουν τὰ γράμματά των —Τί μάτια καὶ τί χέρια ἔχουν—Τί τρώγουν —Πῶς κοιμῶνται κτλ. κλπ. οἱ κάτοικοι τοῦ Ἄρεως.

Ἀλλὰ πρῶτα ἀπ' ὅλα **πῶς ἐπῆγα** *εἰς τὸν Ἄρην τί* **εἶδα** *καὶ* **πῶς ἐγύρισα**

Ἀπὸ τοῦ προεχοῦς φύλλου τῆς "ΑΛΗΘΕΙΑΣ"

λινῳδίαν του; Πότε καὶ ποῖος καὶ διατὶ τοῦ μετέβαλε τὴν γνώμην, τὸν ἠνάγκασε νὰ μεταβάλῃ γνώμην, τὴν ὁποίαν εἶχε διαδηλώσει ἰὰ τῆς ὑπογραφῆς του; Ὄχι βεβαίως ὁ Ἀντιβασιλεύς! ἀφοῦ τὸ διάταγμα τὸ εἶχεν ὑπογράψει ἡ Α. Ὑψηλότης. Ἀλλὰ μὴ ὁ πρωθυπουργὸς δυσαρεστηθεὶς διότι δὲν τοῦ εἶχαν γίνει πιθανὸν μερικὰ ρουσφετάκια; Ἀντὶ δὲ ὁ κ. ὑπουργὸς οὕτω καταφώρως συλληφθεὶς ὡς γρενθοκοπούμενος μὲ τὸν ἑαυτόν του ἀντὶ τὸ ξέσχισμα τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ ἀποσυρθέντος πρωθυπουργικῇ διαταγῇ ἀπὸ τὸ τυπογραφεῖον νὰ τὸ θεωρήσῃ ὡς ἰδίαν του προσβολὴν καὶ ἀφορμὴν παραιτήσεως— διότι δὲν γνωρίζομεν ἠχηρότερον ράπισμα δι' ἕνα ὑπουργὸν ἀπὸ τὸ ξέσχισμα τῆς ὑπογραφῆς του!— ἀνῆλθεν μετὰ καταπληκτικοῦ θάρρους εἰς τὴν στέγην τοῦ ὑπουργείου του ἵνα διαλαλήσῃ ἐκεῖθεν ὅτι εἶνε... ἐχθρὸς τῆς Συναλλαγῆς καὶ νὰ κατηγορήσῃ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ Συναλλαγῇ!.. Ἀλλ' αὐτὰ εἶνε φαιδρότατα πράγματα, σωστὴ ὕλη κωμειδυλλίου, ἡ ὁποία μόνον ἐδῶ ἐπὶ τῶν σημερινῶν ὑπουργῶν παράγεται τόσον ἄφθονος καὶ ξεκαρδιστική!

Ἀλλὰ τὸ θέμα σηκώνει τόσο νερὸ ὥστε νὰ ἐπανέλθωμεν καὶ ἅπαξ καὶ πολλάκις ἀκόμη.

Η ΕΞΟΝΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΑΝΤΑ

Μᾶς φαίνεται ὅτι δὲν πρέπει διόλου νὰ βραδύνῃ τὸ ζήτημα τῆς ἀμοιβῆς τῶν γενναίων καὶ φιλοτίμων ὑπαξιωματικῶν τῶν εὐζώνων, οἱ ὁποῖοι ἐξώντωσαν τὸν Σαντᾶν καὶ τὸν ἀγνώστου ἐπωνύμου σύντροφόν του ἀπαλλάξαντες οὕτω τὸν τόπον ἀπὸ ἓν ληστρικὸν στίγμα καὶ ἀπὸ μίαν διαρκῆ καὶ αἱματηρὰν ἀπειλὴν καθ' ὅλης τῆς φιλησύχου καὶ ἐργατικῆς κοινωνίας. Ἄνευ τοιούτων ἀμοιβῶν, τὰς ὁποίας ἄλλως ὁρίζει ρητῶς ὁ νόμος καὶ αἱ ὁποῖαι εἶνε δικαία ἱκανοποίησις πολυτίμων ὑπηρεσιῶν καὶ πρὸς τὸ Κράτος καὶ πρὸς τὴν κοινωνίαν, εἶνε ἀδύνατον νὰ καταδιωχθῇ ἀποτελεσματικῶς ἡ ληστεία, ἡ ὁποία ἀτυχῶς λυμαίνεται ἀκόμη πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ὅμως διὰ τῆς συλλήψεως τῶν ἀδελφῶν Παπαγεωργίου καὶ τῆς ἐξοντώσεως τοῦ Σαντᾶ ἐδέχθη καίριον πλῆγμα. Ἡ προσήκουσα καὶ ταχεῖα ἀμοιβὴ τῶν ὑπαξιωματικῶν Μπούκιου, Καραμήτρου καὶ Νικολοδήμου θὰ ἐξάψῃ τὴν ἅμιλλαν καὶ τὴν φιλοτιμίαν ὅλων τῶν καταδιωκτικῶν τῆς ληστείας ὀργάνων οὕτως ὥστε ἐν συντόμῳ χρονικῷ διαστήματι τὸ ἄγος αὐτὸ νὰ ἐχῃ τελείως ἐξαφανισθῇ. Ὁ κ. Καλογερόπουλος ἂς μὴ χάσῃ τὴν εὐκαιρίαν ἵνα ἀποδείξῃ ὅτι ἂν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἐπεκηρύχθησαν μὲν οἱ περισσότεροι λησταί, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἔπεσαν αἱ περισσότεραι ληστρικαὶ κεφαλαί.

ΝΕΟΙ ΦΟΡΟΙ!

Ἑτοιμάσθητι, Ἑλληνικὲ λαέ, διὰ νέους φόρους. Τοὺς μαγειρεύει ὁ Σιμόπουλος εἰς τὴν ῥάχιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τοῦ πεινῶντος καὶ βασανισμένου, τοῦ γυμνητεύοντος, τοῦ ἐκπατριζομένου. Ἀδιάφορον ἂν ὁ λαὸς ἔμεινε πετσὶ καὶ κόκκαλο ἀπὸ τὴν φονικὴν φορολογίαν ποῦ πληρώνει σήμερον. Φαίνεται ὅτι ἔχει ἀκόμη ὀλίγας σταγόνας αἵματος. Καὶ αὐτὰς λεγει νὰ τὰς ρουφήξῃ μὲ νέους φόρους ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Πῶς ἄλλως θὰ πληρωθοῦν τὰ ἑκατομμύρια τῶν κηφήνων καὶ ἀργομίσθων τοῦ κόμματος καὶ αἱ παντοδαπαὶ καταχρήσεις καὶ σπατάλαι παρὰ μὲ τὸν ἐκ πείνης θάνατον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ;

ΔΙΤΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Δὲν ὑπάρχει ἀδικώτερον καὶ τερατωδέστερον καὶ ἀπανθρωπότερον θέαμα ἀπὸ τὴν εἰκόνα τὴν ὁποίαν δύναται νὰ παρουσιάσῃ μία διττὴ δικαιοσύνη, δικαιοσύνη κρίνουσα μὲ δύο μέτρα καὶ σταθμά, δικαιοσύνη βλέπουσα τὴν αὐτὴν δίκην μὲ διπλοῦς ὀφθαλμούς. Ἀκριβῶς τοιαύτην θλιβερὰν εἰκόνα παρουσιάζει ἡ δικαιοσύνη ἐν τῇ ὑποθέσει τῶν κατὰ τοῦ κ. Δημάρχου ἐκλογικῶν μηνύσεων. Χάρις εἰς τὴν παράδοξον διπλωπίαν τῆς Δικαιοσύνης εὑρίσκονται σήμερον ταλαιπωρούμενοι εἰς τὰς φυλακὰς ἀπὸ 40 σχεδὸν ἡμερῶν ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος κ. Ν. Τσέγκος καὶ ὁ δημαρχικὸς πάρεδρος κ. Σηλυβριώτης, ἐνῷ διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν κατηγορούμενοι ὁ δήμαρχος κ. Μερκούρης καὶ ὁ δημαρχικὸς πάρεδρος κ. Βάρφης ἐκρίθησαν μὴ προφυλακιστέοι καὶ εὑρίσκονται ἔξω τῶν φυλακῶν. Δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν ποῖον ἐκ τῶν δύο ἐκδοθέντων ἀντιφατικῶν ἐνταλμάτων εἶνε τὸ ὀρθότερον. Βλέπομεν μόνον τὸ ἀξιοθρήνητον γεγονὸς ὅτι τὸ ἀλληλογρονθοκόπημα τῆς Δικαιοσύνης πίπτει εἰς τὴν ῥάχιν δύο ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι δὲν ζητοῦν ἢ τὸ ἴσον δίκαιον.

Μᾶς φαίνεται, ὅτι ἔφθασεν ἡ στιγμή, καθ' ἣν Δικαιοσύνη ἐκ προσωπουμένη ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὑπὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ κ. Ἀνακριτοῦ δέον νὰ δειχθῇ ἐπιεικὴς, αἴρουσα κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν ἀδικίαν τῶν προτέρων ἀνίσων μέτρων.

Ἀφοῦ τὰ δύο προβουλεύματα, τὰ ἀλληλοσυγκρουόμενα, μένουσι καὶ τὰ δύο ὄρθια, ἰσχυρὰ καὶ ἄτεγκτα καὶ τὸ κῦρος τῶν δύο Συμβουλίων τυπικῶς ἀκλόνητον, 40 δὲ ἡμερῶν προφυλάκισις εἶναι πλέον ἢ ἀρκετή, πλέον ἢ βαρεῖα τιμωρία διὰ τοὺς πταίσαντας, ὅταν οἱ μετ' αὐτῶν καὶ περισσότερον ἀπὸ αὐτοὺς συμπταίσαντες οὐδ' ἐδοκίμασαν κἂν τὴν γλύκα τῶν φυλακῶν, εἶναι φιλάνθρωπον καὶ λογικῆς δικαιοσύνης ἔργον ἡ δια-

Συνέχεια ἴδε θην Σελίδα.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

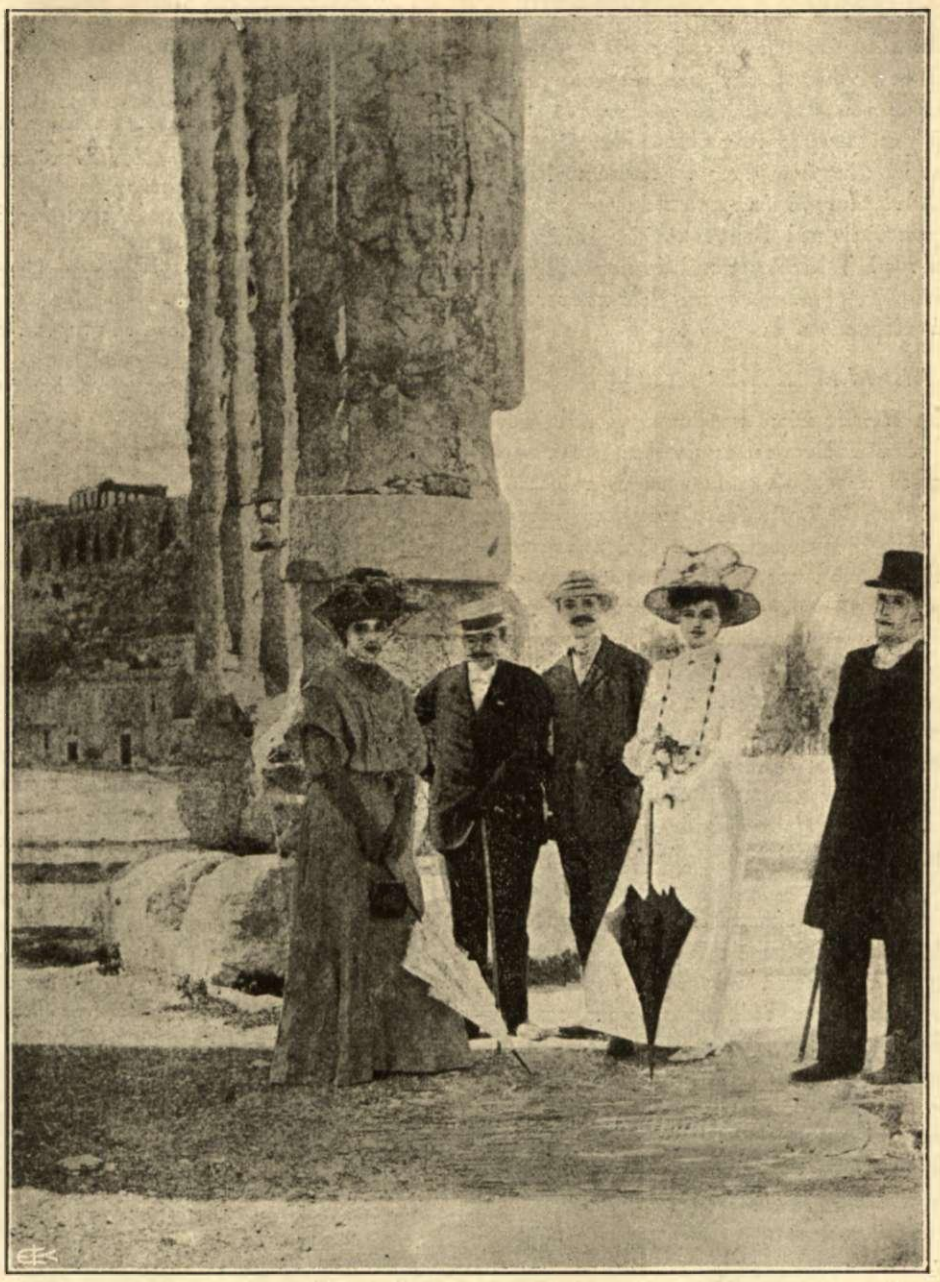

Ἡ κυρία ΖΑΚΜΑΙΡ *(Κλεμανσὼ) εἰς τοὺς Στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς μὲ φιλικόν της ὅμιλον. Εἰς τὸ βάθος φαίνεται ἡ Ἀκρόπολις.*

Ἡ κυρία Ζακμαὶρ ἀριστερὰ πρὸ τοῦ στύλου, μετ' αὐτῆς κατὰ σειρὰν ὁ κ. Π. Κυρ. Μαυρομιχάλης, υἱὸς τοῦ κ. Κυρ. Μαυρομιχάλη. Ὁ κ. Γιάτμαν, ἡ κυρία Γιάτμαν καὶ ὁ κ. Γ. Φιλάρετος.

Η ΘΥΓΑΤΗΡ ΤΟΥ Κ^ου CLEMENCEAU ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ κυρία Νουμᾶ Jacquemaire (Νουμὰ Ζακμαὶρ), θυγάτηρ τοῦ μεγάλου τῆς Γαλλίας πολίτου, ἐμωνευοθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρός της κ. G. Clemenceau τὴν πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα ἀγάπην αὐτῆς, φιλοξενεῖται, ὡς εἶναι γνωστόν, ἐν Ἑλλάδι χάριν ἀρχαιολογικῶν μελετῶν.

Μόνον ὅσοι ἐγνώρισαν τὸν δαιμόνιον τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας ἄνδρα· ὅσοι ἤκουσαν αὐτοῦ, λαλοῦντος περὶ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πνεύματος· ὅσοι εἶδον αὐτὸν κατὰ τὰς ἀρχαιολογικὰς ἐκδρομάς του, ἐκδηλοῦντα τὸν ἄπειρον θαυμασμόν του πρὸς τοὺς ἀρχαιολογικοὺς θησαυρούς, ὧν οἱ σημερινοὶ Ἕλληνές εἰσιν θεματοφύλακες, μόνον ἐκεῖνοι δύνανται νὰ ἐννοήσωσι πῶς ἡ ἁβρὰ καὶ παρισινὴ δέσποινα, διασχίζουσα τὰς κοιλάδας καὶ τὰ ὄρη τῆς Πελοποννήσου, μετ' ἀγάπης καὶ ἐνδιαφέροντος ἐπιτοπίως μελετᾷ τὰ ἀρχαῖα τῆς Ἑλλάδος μνημεῖα, ἅτινα βεβαίως ἤκουσεν ἐκθειαζόμενα διὰ τῆς μελιρρύτου φωνῆς τοῦ εὐγλώττου καὶ κεραυνοβόλου ἡγέτου του ἐν Γαλλίᾳ ριζοσπαστικοῦ κόμματος, ὅστις ἐπὶ νέων καὶ ἀσφαλῶν θεμελίων προσπαθεῖ νὰ στερεώσῃ τὴν γαλλικὴν δημοκρατίαν.

Ἡ κυρία Jacquemaire, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς φίλης της κυρίας Yeatman καὶ τοῦ συζύγου αὐτῆς κ. Γιάτμαν, δικηγόρου παρ' ἐφέταις καὶ δημάρχου τοῦ Outreau, ἀναχωρήσασα ἐκ Μασσαλίας διὰ Κωνσταντινούπολιν, κατὰ τὴν εἰς Πειραιᾶ προσέγγισιν τοῦ ἀτμοπλοίου ὑπὸ πολλῆς ἀνυπομονησίας κατεχομένη, ἔσπευσεν ἀγνώριστος ν' ἀνέλθῃ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἵνα προσευχηθῇ εἰς τὴν πολιοῦχον θεάν.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐξέδραμεν εἰς Προύσαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἀποβιβασθεῖσα ἐν Πειραιεῖ, ἔτυχε δεξιώσεως λίαν ἐγκαρδίου, οὐ μόνον ὑπὸ τῶν φίλων καὶ θαυμαστῶν τοῦ πατρός της ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἐφιλοτιμήθησαν νὰ τῇ παράσχωσι πᾶσαν εὐκολίαν καὶ ὡς προσῆκεν εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ φίλου σύμπαντος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ πρώτη αἰσθητὴ ἐντύπωσις ἅμα τῇ ἀφίξει αὐτῆς ὑπῆρξεν ἡ μεγίστη διαφορὰ τοῦ ἐλευθέρου ἀέρος, ὃν ἀνέπνεε, ἐπὶ τοῦ κλασικοῦ τῆς Ἀττικῆς ἐδάφους, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν πνιγηρὸν καὶ δουλικὸν κατὰ τὴν ἐν τῇ Τουρκίᾳ διαμονήν της.

Ἐλευθέρα ἐν ἐλευθέρῳ ἐδάφει ἡ χαρίεσσα Γαλᾶτις ἀνεμιμνήσκετο τῆς ἐν τῇ πατρίδι της ἐλευθερίας, ἣν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ πλειότερον ἔτι ἐξετίμησε.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ νέα τῶν Ἀθηνῶν πόλις, μεθ' ὅλας τὰς ἐλλείψεις της, πάντοτε ὑπέροχος τῇ ἐφάνη ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς μελαγχολικὰς καὶ ἀκαθάρτους στενωποὺς τῆς Σταμπούλ, ἔνθα κύνες καὶ κατάσκοποι πλημμυροῦσι.

Καταγοητευμένη ὅμως καὶ θαυμάζουσα τὰ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἐν ἐρειπίοις ἢ ἐν μουσείοις κειμήλια, ἀπέδειξεν, ὅτι δὲν ἀσχολεῖται τὸ πρῶτον εἰς τοιαύτας μελέτας, αἵτινες ἤδη ἀπερρόφησαν αὐτήν.

Οἱ γνωρίζοντες πῶς ὁ πατὴρ αὐτῆς, πρὸ ἑνδεκαετίας ἐλθὼν ἐν Ἑλλάδι μόνον χάριν ἀρχαιολογικῶν μελετῶν κατέληξε, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ συνέγγυς γνωριμίαν τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος νἀναγνωρίσῃ, ὅτι καὶ οἱ νεώτεροι Ἕλληνες, μεθ' ὅλα τὰ παρεμβληθέντα προσκόμματα, ἐπετέλεσαν προόδους λόγου ἀξίας, εὐελπιστοῦσιν ὅτι καὶ ἡ νῦν φιλοξενουμένη θυγάτηρ αὐτοῦ θέλει ἀγαπήσῃ τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα, ἥτις τοσοῦτον ἐνθουσιωδῶς ἤνοιξε τὰς ἀγκάλας αὐτῆς, ὅπως ὑποδεχθῇ τὴν θυγατέρα τοῦ φίλου πατρὸς αὐτῆς.

Η ΓΡΑΙΑ ΠΩΛΗΤΡΙΑ

Τὸ ἑλληνικὸν ἄγαλμα τὸ ἀνακαλυφθὲν ἐν Ρώμῃ.

Δίδομεν σήμερον τὴν φωτογραφίαν τοῦ ἐσχάτως ἐν Ρώμῃ ἀνακαλυφθέντος πλησίον τοῦ Ταρπηΐου Βράχου ἀγάλματος ἑλληνικῆς τέχνης. Τὸ ἄγαλμα παριστάνει μίαν γραίαν πωλοῦσαν ὀπωρικὰ καὶ ὀρνίθια. Στερεῖται βραχιόνων καὶ ἔχει τὸ πρόσωπον ὀλίγον χαλασμένον. Ἀλλ' εἶναι σπάνιον δεῖγμα τῆς ἑλληνικῆς γλυπτικῆς μὲ ἑλληνικὸν μάρμαρον τῆς ὁποίας μόνον σπάνια ἀλλὰ πολυτιμότατα δείγματα ὑπάρχουν ἐν Ρώμῃ.

κοπὴ τῆς περαιτέρω προφυλακίσεως τῶν Τσέγκου καὶ Σηλυβριώτου.

Ὁ κ. Βρυάκος, ὁ ἀνακριτής, ἀφοῦ ἔδειξε μέχρι σήμερον ὅτι ἐννοεῖ νὰ διεξαγάγῃ αὐστηρῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως τὸ καθῆκόν του εἴμεθα βέβαιοι ὅτι εἶνε πεπεισμένος ὅτι καὶ μία ἐπιεικὴς ἀπόφασις εἶνε ἐπίσης ἀπονομὴ αὐστηρᾶς δικαιοσύνης, ὅταν μάλιστα ἐξ ἐκείνης οὐδεὶς καὶ πρώτη ἡ Δικαιοσύνη οὐδὲν ἔχει νὰ ζημιωθῇ.

ΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Ο ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Σιμόπουλος διὰ νὰ δοκιμάσῃ φαίνεται τὴν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν τῶν ἐφημερίδων καὶ ἀπὸ λόγους διόλου παράδοξον — προσωπικῆς ἐκδικήσεως κατά τινων ἐξ αὐτῶν, διέταξε τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς λειτουργίας τῶν τηλεφώνων τῶν ἐφημερίδων, διότι αὗται καθυστεροῦν εἰς τὸν κατ' ἐξοχὴν διασπαθιστὴν τοῦ χρήματος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ μισὴ ἢ μίαν δόσιν τοῦ ἐνοικίου! Βλέπετε ὅτι ἀπὸ τὰ 5-10 τηλέφωνα τῶν ἐφημερίδων ἐξηρτᾶτο νὰ καλυφθῇ τὸ ἀπὸ ἑκατομμύρια ὅλα χαῖνον ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς τὸν ἐμαγείρευσε ὁ καθαιρεθὴς πατριάρχης τῶν οἰκονομολόγων, τὸ ὁποῖον ἔλλειμμα ἀπειλεῖ νὰ φάγῃ ὄχι μόνον τοὺς διαφόρους Σιμοπούλους — κομπογιαννήτας — τὸ πετσί των ἄλλως τε δὲν ἀξίζει οὔτε τὸ πολλοστημόριον τοῦ αἵματος τοῦ τελευταίου ἐργάτου καὶ ἡρωϊκοῦ βιοπαλαιστοῦ τοῦ Πειραιῶς — ἀλλὰ νὰ παρασύρῃ κράτος καὶ ἔθνος εἰς δευτέραν πτώχευσιν!

Καὶ τὰ μὲν τηλέφωνα τῶν ἐφημερίδων ἀργὰ ἢ γλήγορα θὰ λειτουργήσουν πάλιν — φαντάζεται κανεὶς ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ ἔχῃ συγκοινωνίαν τηλεφωνικὴν ἕνας ὑπουργὸς μὲ φιλικάς του ἐφημερίδας, ἢ μεθαύριον ὅταν ἀρχίσῃ ἡ Βουλὴ νὰ μὴ δύνανται ὑπουργοὶ καὶ βουλευταὶ νὰ τηλεφωνοῦν διὰ τὴν δημοσίευιν τῶν ἀγορεύσεών των ἢ διὰ τὰ ἐπικείμενα σοφὰ μέτρα των; — μόνον τὰ νερουλιασμένα κεφάλια τῶν ὑπουργῶν μας δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ ἔλθουν ποτὲ εἰς κανένα λογαριασμόν!

Ο ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΟΙΚΤΟΧΕΡΗΣ

Ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πολὺ φειδωλὸς αὐτὸς διαχειριστὴς τοῦ λαϊκοῦ χρήματος, διὰ τῶν τηλεφώνων τῶν ἐφημερίδων θέλει νὰ βγάλῃ ξύγκι ἀπὸ τὴν μυῖγα, διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς χαρίζει εἰς ἄλλους ἀλύπητα — ὅπως ὁ Σουλτάνος τὰ παλάτια τοῦ Βοσπόρου εἰς τοὺς εὐνοουμένους του — τὰ χρήματα τοῦ Δημοσίου, ὡς νὰ ἦσαν ἰδικά του εἰς ἀνθρώπους ἰδικούς του, ἢ εἰς ἀνθρώπους τῆς κλίκας του! Ὁ λόγος πρόκειται περὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τῶν ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων ἐπιβαλλομένων χρηματικῶν ποινῶν, δηλ. τῶν προστίμων. Ἂν ὁ κατάδικος εἶνε ἐκ τῶν ἰδικῶν μας ἀφίενται αὐτῷ αἱ ἁμαρτίαι, τοῦ τὰ χαρίζει ὁ Σιμόπουλος ἢ τοῦ τὰ μετριάζει κατὰ τὰ 4)5 καὶ πλέον, ἂν εἶνε κανένας ἐχθρὸς ὁ κατάδικος καὶ δὲν ἔχει μέσα καὶ δὲν ξέρει διὰ τίνων προσώπων νὰ *μανουβράρῃ* τὴν ὑπόθεσιν ἢ τὰ πληρώνει ὅλα πωλῶν καὶ τὸ ὑποκάμισό του διὰ ν' ἀποφυλακισθῇ ἢ σαπίζει εἰς τὰς φυλακάς! Οὕτω μᾶς διηγοῦνται ὅτι δι' ἕνα κάποιον Ζαλαχώραν ὀνόματι ὁ ὁποῖος εἶχε νὰ πληρώσῃ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ πρόστιμον μέχρι 1800 δραχμῶν ὅτι δὲν ἐπλήρωσε παρὰ μόνον 200 ἢ 300 δραχμάς! Ἄλλα τοῦ τὰ ἐχάρισεν ὁ Σιμόπουλος διὰ νὰ φουσκώσῃ τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ! Ἀλλ' ἐν τίνι δικαιώματι χαρίζει αὐτὸς χρήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐπιδικασμένα ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων; Ἀπὸ πότε ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ξεσχίζῃ δικαστικὰς ἀποφάσεις καὶ νὰ μοιράζῃ τὰ χρήματα τοῦ Δημοσίου ὡς κόλλυβα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του; Ἀλλὰ τί ἀνάγκην ἔχουν αὐτοὶ οἱ προνομιοῦχοι, οἱ βυζαίνοντες καὶ στραγγίζοντες τὸ αἷμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ! Κάμνουν ὅτι θέλουν. Αὐτοὶ φορολογοῦν τὸ ψωμὶ τοῦ κοσμάκι ὡς εἶδος πολυτελείας, διὰ νὰ μὴ τρώγουν ψωμὶ ἀπὸ σιτάρι παρὰ οἱ διάφοροι Σιμόπουλοι, ὁ δὲ ἄλλος λαὸς νὰ τρώγῃ ψωμὶ καλαμποκίσιο ἢ καὶ κριθαρένιο. Αὐτοὶ σκοτώνουν τὸν κόσμον μὲ τ' αὐτοκίνητά τους, μένουν ἀκαταδίωκτοι καὶ πέρνουν παράσημα καὶ προνόμια ἑταιριῶν. Δικαιοσύνη δι' αὐτοὺς δὲν ὑπάρχει. Ὑπάρχει συχνότατα ὡς ὄργανον καταδιωγμοῦ τῶν ἐναντίων των. Πωλοῦνε τὸ βῶδι τοῦ πτωχοῦ γεωργοῦ καὶ τὸν φυλακίζουν καὶ τοῦ πεθαίνουν στὴ πεῖνα καὶ στὴ γδύμνια τὴν γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του διὰ νὰ τοῦ πάρουν τὸν φόρον, ἐνῷ χαρίζουν εἰς τοὺς φίλους των ὅσα ὀφείλουν νὰ πληρώσουν εἰς τὸ Δημόσιον.

Αὐτὸ εἶνε τὸ ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τῶν Σιμοπούλων καὶ Βοκοτοπούλων Ἑλληνικὸν Κράτος! Ὁ ἄκρατος καὶ ἀναίσχυντος κομματισμός. Ὁ ἀνόσιος ἐμπαιγμὸς παντὸς θείου καὶ ἀνθρωπίνου δικαίου!

Ο ΑΠΑΛΛΑΓΕΝΤΑΣ!

Εἶνε ἀληθὲς κύριε πρωθυπουργὲ καὶ ὑπουργὲ τῶν Στρατιωτικῶν ὅτι εἰς τὸν ὡς ἔφεδρον προσελθόντα διευθυντὴν τοῦ Διδασκαλείου Ἀθηνῶν Λάμψαν ἐπετρέψατε νὰ μὴ ἀσκηθῇ ἵνα μὴ κουρασθῇ ἢ καὶ ἐξευτελισθῇ ὁ ἄνθρωπος ἀσκούμενος μὲ τὴν στολὴν τοῦ ἐφέδρου, δημιουργοῦντες οὕτω σκανδαλωδεστάτην προνομιακὴν ἐξαίρεσιν μεταξὺ τῶν χιλιάδων προσελθόντων ἐφέδρων; Δὲν ἐξετάζομεν κατὰ πόσον ἡ θέσις, ἣν κατέχει ἐν τῇ πολιτείᾳ, τοῦ ἀρχιμορφωτοῦ τῶν διδασκάλων τῆς ἑλληνικῆς νεότητος, ἐπέτρεπε εἰς αὐτὸν καὶ κατὰ διάνοιαν τὴν ἀποχήν, τὴν ἐξαίρεσιν ἀπὸ τῆς κατ' ἐξοχὴν ἱερᾶς ταύτης καὶ ἐθνικῆς ὑποχρεώσεως, τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ φόρου τοῦ αἵματος καθ' ἣν περίστασιν ἔπρεπε αὐτὸς ὁ Διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου νὰ ὑπάρξῃ τὸ παράδειγμα τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος τούτου καὶ πρὸς τοὺς συναδέλφους του ἐφέδρους καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς του ἐν τῷ Διδασκαλείῳ! Ἀλλ' ἐν τίνι ἄρα γε δικαιώματι ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν προέβη - ἂν ἡ καταγγελία εἶνε ἀληθὴς — εἰς τὴν πλέον ἢ σκανδαλώδη τὴν πλέον ἢ ἀντιπειθαρχικήν, τὴν πλέον ἢ καταλυτικὴν παντὸς φρονήματος, παντὸς ἐνθουσιασμοῦ στρατιωτικοῦ, τὴν δολοφονικὴν πάσης ἰδέας μελλουσῶν ἀσκήσεων μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐξαίρεσιν ταύτην τοῦ Λάμψα, δημιουργῶν *ἀπαλλαγέντας*;

ΤΟ ΑΣΤΡΟΝ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΑΝ

[ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΙΣΠΑΝΙΚΟΥ]

Ὑπὸ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν. ΜΑΥΡΑΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου).

Ε'.

Μειδίαμα τρομερὸν συνέστειλε τὰ χείλη τοῦ καλίφου.

Οἱ ὀφθαλμοί του ἐτόξευον πῦρ.

Τὸ πνεῦμα τῆς Κίνθας εἶχεν ἐπιχύσει ἐντελῶς τὸ κύπελλον τῶν βεβήλων ἐρώτων ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μὲ τὴν ξανθὴν κόμην κόρης.

— Ἀγαπᾷς τὸν ποιητὴν Ἀβὲν-Ἀμάρ;

— Θὰ τὸν ἀγαπῶ ἐφ' ὅσον ἀσπάζονται τὸ μέτωπόν μου αἱ αὖραι τῆς ζωῆς.

— Οὐδέποτε θὰ τὸν λησμονήσῃς;

— Οὐδέποτε!

— Γνωρίζεις ποῦ εὑρίσκεται;

— Τὸ ἀγνοῶ.

— Ἡ ἀπουσία του δὲν ἐλαττοῖ τὸ πάθος σου;

— Ἡ δορκὰς τοῦ Ἄτλαντος πληροῖ τεθλιμμένη τὸν ἄνεμον διὰ τῶν στεναγμῶν της ὅταν ζητῇ καὶ δὲν εὑρίσκει τὸν σύντροφον τῶν δασῶν της.

— Αἱ χάριτες ἄλλης γυναικὸς σοὶ ὑπέκλεψαν τὴν καρδίαν τοῦ ἐκλεκτοῦ σου.

— Τοῦ ἐκλεκτοῦ μου!... ὄχι, ὄχι, εἶναι ἀδύνατον· προηγουμένως ὁ ἥλιος θὰ ἀνακόψῃ τὴν πορείαν του· διότι τὰ μεγάλα πάθη φλογίζονται διὰ τοῦ πυρὸς τῆς ἀπουσίας· διότι καθὼς δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ παρὰ εἷς μόνος Θεὸς ἐν τῇ θρησκείᾳ, οὕτω εἷς μόνος ἔρως δύναται νὰ τραφῇ ἐν τῇ καρδίᾳ μας.

— Ἀγνοεῖς, ἐφώνησεν ὁ Ἀλακέμ, ἀπηλπισμένος, ὅτι εἶμαι καλίφης καὶ ὅτι αἱ ἐπιθυμίαι μου ἀπαιτοῦσι τὴν πλέον τυφλὴν ὑπακοήν;

— Μεταξὺ τῆς ὑπακοῆς καὶ τοῦ θανάτου...

Ἡ Χαλεβὰ ἐκρατήθη.

— Προτιμᾷς τὸν θάνατον; εἶπεν ὁ πρίγκηψ.

— Ναί, ἐφώνησε μετ' ἐνεργείας ἡ μὲ τοὺς κυανοῦς ὀφθαλμοὺς νύμφη.

ΣΤ'.

Ὁ Ἀλακὲμ ἤρχισε νὰ περιπατῇ κατὰ μῆκος τοῦ θαλάμου.

Ἐβρυχᾶτο ὡς λέων.

Αἴφνης, λαμβάνων πάλιν μίαν τῶν χειρῶν τῆς Χαλεβᾶς, ἐφώνησεν:

— Εὐρισκόμεθα μόνοι, ἐντελῶς μόνοι, ὁρκίζομαι δὲ ἐπὶ τῆς ἁγίας Καάβας ὅτι θὰ ἐπιτύχω διὰ τῆς βίας ὅ,τι διὰ τῆς καλῆς θελήσεως δὲν δύναμαι νὰ ἐπιτύχω· οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ ἔσεται ἱκανὸν νὰ μὲ συγκρατήσῃ.

— Προηγουμένως τὸν θάνατον! ἐκραύγασεν ἡ Χαλεβά.

Ὁ πρίγκηψ περιέσφιγγεν ἑκάστοτε ἰσχυρότερον τὴν δούλην.

— Μίαν στιγμήν! Μίαν... στιγ... μήν!

— Ἀδύνατον.

— Ὦ! ὁ θεὸς δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ, ὅπως ἡ ἀκολασία ἑνώσῃ τὸν ἀδελφὸν μετὰ τῆς ἀδελφῆς. Διότι ἡ Χαλεβὰ δυνατὸν νὰ εἶναι ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀλακέμ.

— Ἡ ἀδελφή μου! ἐφώνησεν ὁ καλίφης καγχάζων αὐθαδῶς.

— Σὺ μοὶ εἶπες, ὅτι δοῦλος τῆς καρδίας τοῦ Ἡλίου ὑπῆρξεν Ἀβδερραχμὰν ὁ πατήρ σου. Ἡ δὲ Χαλεβὰ εἶναι θυγάτηρ τῆς Ναζαρηνῆς Ἥλιος.

— Καὶ διατί τὰ χείλη σου δὲν μοὶ ἀπεκάλυψαν τοιοῦτον μυστικόν;

— Διότι οὐδέποτε ἔμαθον, ὅτι ἐκείνη, ἥτις μοὶ ἔδωκε τὴν ὕπαρξιν ἠγαπήθη ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος. Ὀρφανὴ ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ὑπάρξεώς μου καὶ ἀνατραφεῖσα ἐν τῇ οἰκίᾳ ἑβραίου ὡς ὁ Ἀβάκ, μόλις ἠδυνήθην νὰ μάθω τὸ ὄνομα τῆς μητρός μου.

Ἀλλά! καὶ ὅταν ἀκόμη ἤθελε μάθῃ, ὅτι εἶχεν ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον ἐν λίκνῳ πριγκηπίσσης, οὐδέποτε ἡ δούλη Χαλεβὰ ἤθελεν ἀποκαλύψῃ τὸ μυστήριον τῆς γεννήσεώς της... Πριγκήπισσα τῆς αὐτοκρατορίας δὲν δύναται τόσον εὐκόλως νὰ ἑνώσῃ τὴν τύχην της μὲ τὴν τύχην ποιητοῦ ἀτυχοῦς ὡς ὁ Ἀβὲν-Ἀμάρ.

— Λοιπὸν τόσον ἀληθῶς τὸν ἀγαπᾷς ὥστε;..

— Τὸν ἀγαπῶ ὡς τὸ ἡλιοτρόπιον τὴν ἡμέραν, ὅπως τὰ ἄνθη τὰς αὔρας.

Ὁ Ἀλακὲμ ἔμεινε σκεπτικός.

Τέλος εἶπε.

— Δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι σὺ εἶσαι ἀδελφή μου. Σὺ ἀγαπᾷς τὸν ποιητὴν Ἀβὲν-Ἀμάρ· οἱ δὲ λόγοι σου δὲν εἶναι ἢ ἐξακολούθησις τῶν ὁρκίων σου καὶ τῶν διαμαρτυριῶν ἐπὶ δύο σελήνας.

Καί, κεκαλυμμένος ὑπὸ τῶν πτερύγων τοῦ ἀρχαγγέλου τοῦ πειρασμοῦ, ἐφώνησε, περισφίγκων ἰσχυρότερον παρά ποτε τὴν δούλην.

— Αἰσθάνομαι ἐν τῇ καρδίᾳ μου πῦρ τὸ ὁποῖον μὲ καταφλέγει... Ὦ! δὲν θὰ ὀπισθοδρόμουν κἂν ἐὰν ἀκόμη ἤθελον ἴδῃ πρὸ ἐμοῦ τὴν γέφυραν Σεράτ καὶ τὰς αἰωνίους σκιάς.

Ζ'.

Ὁ Ἀβὲν-Ἀμάρ, ἀόρατος, διαπερασμένην ἔχων τὴν καρδίαν ὑπὸ τοῦ ὀξέος ἐγχειριδίου τῆς ζηλοτυπίας, κατέβαλε προσπάθειαν ὅπως θραύσῃ τοὺς μυστηριώδεις κρίκους τῆς ἁλύσεως ἥτις τὸν ἐδέσμευεν· ἀλλ' ἀναγνωρίζων τὴν ἀδυναμίαν του ἐξέβαλε νέαν κραυγήν, ὁμοίαν πρὸς τὸν βρυχηθμὸν τοῦ λέοντος τῆς Ἐρήμου τοῦ ὁποίου προσπαθοῦσι νὰ ἀποσπάσωσι τὴν σύντροφον.

Ἡ Κίνθα, ἡ ἐκδικητικὴ Κίνθα ἔθιξε διὰ τοῦ περγαμηνοῦ φυλακτοῦ της τὸ μέρος τῆς καρδίας τοῦ πρίγκηπος, παρετήρησε τὸν ποιητὴν καὶ ἐμειδίασε πάλιν διὰ μειδιάματος σκληροῦ, ἀπεχθοῦς, σαρκαστικοῦ.

Η'.

Ἡ Χαλεβὰ ἐνόμισεν ὅτι ἔφθασεν ἡ ὑπερτάτη ὥρα ὅπως ἐξαντλήσῃ τὸ τελευταῖον ἀπὸ τὰ μέσα της, καὶ μὲ προσηλωμένην τὴν σκέψιν ἐπὶ τοῦ ποιητοῦ της, προτιμῶσα νὰ ἀποθάνῃ παρὰ νὰ ἐγκληματίσῃ, ἐξήγαγε μικρὸν φιαλίδιον κεκρυμμένον μεταξὺ τῶν πτυχῶν τῆς ἐσθῆτος της, καὶ ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν πρίγκηπα:

— Βλέπεις αὐτὸ τὸ φιαλίδιον; ἐφώνησε· περιέχει τὸν θάνατον τῆς ἀθλίας Χαλεβᾶς.

— Πῶς, διέκοψεν ὁ Ἀλακέμ, κεκλεισμένη ἐν αὐτῷ τῷ θαλάμῳ καὶ περικυκλωμένη ὑπὸ δούλων πιστῶν εἰς τὸν κύριόν των, ἠδυνήθης νὰ ἀποκτήσῃς αὐτὸ τὸ φίλτρον;

— Αὐτὸ τὸ φιαλίδιον ἦτο τοῦ ἀπανθρώπου Ἀκάβ, τοῦ ὁποίου τὸν τάφον πρὸ μιᾶς σελήνης περικυκλοῦσιν αἱ σκιαὶ τοῦ θανάτου.

Ὁ Ἀλακὲμ προσήλωσε τὸ φλογερὸν καὶ σατανικὸν βλέμμα του ἐπὶ τῆς Χαλεβᾶς καὶ εἶπε:

— Μήπως τυχὸν νομίζῃ ἡ ὑπερήφανος δούλη τοῦ χαρεμίου μου, ὅτι τὸ φιαλίδιον τοῦ ἑβραίου θὰ δυνηθῇ νὰ μὲ ἀποτρέψῃ ἔστω καὶ ἐπὶ μίαν στιγμὴν τοῦ σκοποῦ μου;

— Ὄχι δά, ἀπεκρίθη ἡ Χαλεβὰ διὰ φωνῆς ἡσύχου, ὡς ὁ ὕπνος τοῦ δικαίου· διότι ἄνθρωπος ἐμπνεόμενος ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ πάθους εἶνε χείμαρρος ἐναντίον τοῦ ὁποίου μόνον ἡ ἰσχὺς τοῦ Θεοῦ δύναται νὰ ἀντισταθῇ.

— Λοιπὸν καλά· αὐτὸς ὁ χείμαρρος εἶμαι ἐγὼ καὶ μηδὲ αὐτὴ ἡ ἰσχὺς τοῦ Θεοῦ θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ μὲ συγκρατήσῃ.

Καὶ ὁ βλάσφημος, παρασυρόμενος ὑπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ἐβλίς, ἐρρίφθη ἐπὶ τῆς ὡραίας δούλης, ἥτις ἤρχισε νὰ φωνάζῃ ἄπελπις.

Ὁ Χαλεβά, ἀπολλυμένων τῶν κραυγῶν της ὑπὸ τοὺς ὑψηλοὺς θόλους τοῦ κοίλου θαλάμου, ἀπεφάσισε νὰ ἀποθάνῃ.

Καὶ ἔφερεν εἰς τὰ χείλη τὸ φίλτρον.

— Τί κάμνει τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου; ἐκραύγασεν ἐκτὸς ἑαυτοῦ ὁ καλίφης.

— Ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν θὰ πλήξῃ τὰς πτέρυγας ἐπὶ τοῦ μετώπου μου ὁ ἄγγελος τοῦ θανάτου.

— Ὄχι!.. ὄχι!.. Τί θὰ ἀπεγίνετο ὁ ἐρωτευμένος Ἀλακὲμ ἄνευ τοῦ φωτὸς τοῦ ἀστέρος τῆς Μεδίνας-Θαχάρας;... Ὦ!... ὄχι!... ὄχι!...

— Ἀλλά... θὰ παρητεῖτο τότε τοῦ σκοποῦ του ὁ πρίγκηψ; εἶπε διὰ γλυκείας φωνῆς ἡ Χαλεβά.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

★ Ὁ ἐκτάκτως εἰς Ἀθήνας ἀπεσταλμένος «Ἀγγελιαφόρου τοῦ Βερολίνου» ὡς ἐξῆς ἐκθέτει σπουδαιοτάτην συνέντευξιν, ἣν ἔλαβε μετὰ τοῦ Ἀντιβασιλέως Διαδόχου. Τὰ θιχθέντα ζητήματα ἦσαν δύο, τὸ τῆς διακοινώσεως τῆς Τουρκίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὰ Μακεδονικὰ καὶ τὸ τῶν δοκιμῶν τῶν πυροβόλων.

«Ἡ Ὑψηλή του θέσις ὑπεχρέωσε φυσικὰ τὸν Διάδοχον νὰ φανῇ ἐπιφυλακτικὸς εἰς πᾶσαν πολιτικὴν κρίσιν. Ἐξέφρασε τὴν ἔκπληξίν διὰ τὴν μονομερῆ ἀπαίτησιν τῆς Πύλης παρὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Πύλη ἀποδίδει εἰς τὴν χώραν του, ὅτι αὐτὴ εὐνοεῖ τὰ Μακεδονικὰ σώματα, ἐνῷ αὐτὰ ἐσχηματίσθησαν μόνον πρὸς ἄμυναν κατόπιν τῆς τρομοκρατίας τῶν Βουλγαρικῶν συμμοριῶν. Οἱ Ἕλληνες, εἶπεν, ἔλαβον τὰ ὅπλα πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ζωῆς των καὶ τῆς ἀσφαλείας των. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐθελοντῶν ὁ ὁποῖος ὑπερέβη τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα πρὸς βοήθειαν τῶν ὁμογενῶν των παρεστάθη ὑπερβολικῶς. Ἐπίσης δὲ ἐκτὸς τῶν Ἑλληνικῶν σωμάτων ὑπῆρχον εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Σερβικαὶ Βουλγαρικαὶ καὶ Ρουμανικαὶ συμμορίαι. Ὁ Διάδοχος ἐφαίνετο καλὸς γνώστης τῶν Μακεδονικῶν πραγμάτων.

Κατόπιν στρέφων τὴν ὁμιλίαν εἰς τὸ ζήτημα τῆς παραγγελίας τῶν πυροβόλων εἰς τοῦ Σνάϊδερ — Κρεζὸ ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν ἐξετέθη ἀκριβῶς εἰς τὸν Γερμανικὸν τύπον καὶ χρήζει τοῦτο ἐπανορθώσεως. Ἐκ τῆς δοκιμᾶς τῶν Γερμανικῶν, Γαλλικῶν καὶ Ἀγγλικῶν ἐργοστασίων ἡ Ἐπιτροπὴ ὥρισε νὰ ριφθοῦν 120 κανονιοβολισμοὶ κατὰ σειρὰς ἐκ 40 τοιούτων καὶ κατὰ διαλείμματα 5—6 λεπτῶν. Κατ' ἰδιαιτέραν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Κροῦπ κ. Μπλοὺμ ἡ Ἐπιτροπὴ συγκατένευσεν ὅπως οἱ 20 κανονιοβολισμοὶ ριφθοῦν ἄνευ διακοπῆς. Εἰς τὸ τέλος τῶν δοκιμῶν τὸ πυροβόλον Κροῦπ ὑπελείφθη δι' ἀναδρομῆς κατὰ 37112 ἑκατοστ. τὸ τοῦ Σνάϊδερ ἐλειτούργησε κανονικῶς». Κατόπιν ὁ Διάδοχος ἐξέθεσε τὰ γνωστὰ ἤδη πορίσματα τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν δοκιμῶν καὶ προσέθεσεν, ὅτι ἡ πλειοψηφία δι' 6 κατὰ 3 ψήφων ἀπεφάνθη ὑπὲρ τοῦ Γαλλικοῦ πυροβόλου. Ὁ πρίγκηψ Νικόλαος, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Διαδόχου, ὁ ὁποῖος ἦτο πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀνήκει εἰς τὴν πλειοψηφίαν. Παρατυπίαι εἰς τὰς δοκιμὰς τῶν πυροβόλων δὲν συνέβησαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, αὐτὰ ἐξελέγησαν παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κατὰ τρόπον παρέχοντα ἐγγύησιν περὶ τῆς ἀμεροληψίας των.

★ Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀγγέλλεται, ὅτι τὰ μέτρα τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῆς Πύλης καὶ ἀφορῶντα τὰς δικαστικὰς μεταρρυθμίσεις ἐν Μακεδονίᾳ περιλαμβάνουν ἰδίως τὴν σύστασιν μιᾶς θέσεως ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ὀθωμανικῆς δικαιοσύνης καὶ ἑνὸς ἐπιθεωρητοῦ Χριστιανοῦ διὰ τὰ τρία Μακεδονικὰ βιλαέτια, τὴν κατάργησιν τῶν ἐκτάκτων δικαστηρίων, τὴν παραπομπὴν τῶν πολιτικῶν δικῶν εἰς τὸ Ἐφετεῖον, τὴν ἵδρυσιν Νομικῆς σχολῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ τὸν διορισμὸν δικαστικῶν ὑπαλλήλων γνωριζόντων τὴν γλῶσσαν τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἐδρεύουν.

★ Ἀγγέλλεται ἐκ Σόφιας, ὅτι κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς βουλγαρικῆς ἀνεξαρτησίας, ἐν μέσῳ τοῦ γενικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ὁ Ὀθωμανὸς Ἐπίτροπος ἐπιβαίνων ἁμάξης ἀνοικτῆς διέσχισεν ἐπιδεικτικῶς τὴν μεγάλην πανηγυρικὴν διαδήλωσιν τὴν διαδήλωσιν τὴν διοργανωθεισαν ὑπὸ τῶν ἐν Σόφιᾳ ὀλίγων βουλγαρομακεδόνων καὶ τὴν μετάβασιν εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ὅπως ζητωκραυγάσωσιν ὑπὲρ τοῦ Φερδινάνδου. Εἰς τὴν πρᾶξιν αὐτὴν προέβη ὁ Ὀθωμανὸς Ἐπίτροπος, ὅπως ἐπιδείξῃ τὴν Τουρκικὴν ἐπικυριαρχίαν ἐπὶ τῆς Βουλγαρικῆς ἡγεμονίας.

★ Κατὰ τὰ ἐκ Σόφιας τηλεγραφήματα ὁ Μέγας Δοὺξ Βλαδίμηρος ἀπαντῶν εἰς Ἐπιτροπὴν Βουλγαρομακεδόνων εἶπεν ὅτι ἕνεκα τῆς ἐν Ρωσσίᾳ ἐκρύθμου καταστάσεως ἡ λύσις τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος εἶνε ἐπὶ τοῦ παρόντος δύσκολος. Ἀλλ' ἐνθαρρύνων τοὺς Βουλγαρομακεδόνας προσέθεσεν ὅτι τὸ μέλλον τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου ἀνήκει εἰς τοὺς Βουλγάρους!

Τηλεγραφοῦσιν ἐξ Ἔλσιγκφορο τῆς Φινλανδίας ὅτι παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας τρὸς ἀνέλκυσιν τῆς αὐτοκρατορικῆς θαλαμηγοῦ «Σιάνταρι» δὲν κατώρθωσαν νὰ τὴν μετακινήσουν. Τὸ Αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος τῆς Ρωσσίας εὐρί-

σκεται ἤδη ἐπὶ τῆς θαλαμηγοῦ «Ἀλεξάνδρας» καὶ σκοπεύει νὰ παραμείνῃ ἐπί τινας ἡμέρας ἐν Σκερίς τῆς Μπρομάρφ.

★ Ἐξεδόθη Βούλευμα δι' οὗ παραπέμπεται εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον ὁ Παπαμικρόπουλος διὰ τὴν γνωστὴν ἐν τῇ Βουλῇ ἀπόπειραν διὰ δυναμίτιδος.

★ Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης ἀπῆλθε τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην εἰς Δουκάδες τῆς Κερκύρας διὰ 15 ἡμέρας. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν εἶνε ὁ μόνος... στρατιωτικὸς ὁ ὁποῖος τελουμένων στρατιωτικῶν ἀσκήσεων διατελεῖ ἐν ἀδείᾳ! Τί πρωτότυπος ὑπουργός!

★ Ἀγγέλλεται ὅτι ὁμὰς Αὐστριακῶν ἀξιωματικῶν κατέρχεται προσεχῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς μελέτην τῶν στρατιωτικῶν μας πραγμάτων

★ Τὰ αἰώνια σκάνδαλα δὲν ἠδύναντο καὶ ἐφέτος νὰ λείψουν ἀπὸ τοῦ νὰ μὴ ἀσχημίσουν τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις τῶν ὑποψηφίων Ναυτικῶν Δοκίμων. Ἂν τὰ διαδιδόμενα εἶνε ἀληθῆ φαίνεται: ἐκ παντὸς τρόπου ἐπιδιώκεται ἡ εἰσαγωγὴ μαθητῶν ὅλων υἱῶν ἢ συγγενῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ καὶ ὁ ἀποκλεισμὸς παντὸς ἄλλου μὴ ἔχοντος τὴν εὐτυχίαν νὰ εἶναι υἱὸς ἀξιωματικοῦ! Ὅσοι εἶναι υἱοὶ ἐπιστημόνων, ἐμπόρων, κτηματιῶν, ἐπαγγελματιῶν καὶ φωστῆρες νὰ εἶναι, εἶναι καταδικασμένοι εἰς ἀπόρριψιν! Καὶ ἔπειτα λέει δὲν πάει καλὰ τὸ Ρωμαϊκό! Ὁ καθηγητὴς τῶν ἑλληνικῶν καὶ μέλος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς κ. Σκληρὸς ἐλθὼν εἰς ῥῆξιν διὰ τὸν τρόπον τῆς βαθμολογίας μὲ τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του. Ἐπειδὴ δὲ οὗτος ἐξεφράσθη ὅτι ὁ κ. Σκληρὸς ἐδωροδωκήθη ὑπὸ τοῦ ἐν Πειραιεῖ μεγαλεμπόρου κ. Ἀντ. Παπαλεονάρδου, οὗτινος ὁ υἱὸς εἶνε ὑποψήφιος, ὁ κ. Παπαλεονάρδος τοῦ ἀπηύθυνε διὰ τοῦ τύπου ἀνοικτὴν ἐπιστολὴν ζητῶν ἐξηγήσεις!

★ Καὶ ἄλλος ταμίας ξεφτέρι! Ὁ ταμίας Τήνου Κ. Ἀθανασόπουλος τσεπώσας 15,000 δραχμὰς ὤχετο ἀπιών. Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι πρὸ μηνὸς ἐπιθεωρηθεὶς ὑπὸ τοῦ οἰκ. ἐπιθεωρητοῦ κ. Πετσετάκη εὑρέθη ἐν τάξει!

★ Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Χάγης ἡ τρίτη ἐπιτροπὴ τοῦ Συνεδρίου συνῆλθεν ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ κόμητος Τορνιέλλι, πληρεξουσίου τῆς Ἰταλίας. Ἐξήτασε τὸ ζήτημα τῶν ὑποβρυχίων τορπιλλῶν καὶ ἠκροάσθη τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Στρέϊτ, ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος, ἅττις συνώψισε σαφῶς καὶ ἀκριβῶς τὰς συζητήσεις τὰς γενομένας ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Συνεδρίου. Ἡ ἔκθεσις αὕτη κρίνεται ἐκ τῶν καλλιτέρων καὶ ἔκαμε πολλὴν ἐντύπωσιν. Ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ μακρὰν σύσκεψιν οὐδεμίαν παρεδέχθη ὁριστικῶς γνώμην.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Ὁ Ἀνδρέας (μὲ ὑπερηφάνειαν) Ναί, ἡ Δεσποινὶς Δέλτα μοῦ ἐζήτησε τὴν φωτογραφίαν μου.

Ὁ φίλος (χαιρεκάκως) Πιθανόν· τὴν ἄκουσα νὰ πῇ ὅτι συλλέγει φωτογραφίες ἀπὸ ὅλα τὰ περίεργα ἀντικείμενα ποῦ συναντᾷ.

—

—Καὶ μὲ ἀφίνεις, ἔτσι γρήγορα, Κάρολε;

—Ἀγάπη μου, θὰ ἔδιδα δέκα χρόνια τῆς ζωῆς μου, ἐὰν μποροῦσα νὰ μείνω πλειότερον.

—Διατί δὲν μένεις;

—Ἐὰν δὲν παρευρεθῶ ἐγκαίρως τότε ὁ Σύλλογος εἰς τὸν ὁποῖον θὰ συνεδριάσωμεν θὰ μὲ προστιμήσῃ μισὴ δραχμή!

—

Ἡ μητέρα. Δὲν νομίζεις καλὸ νὰ κράξουμε τὸν γιατρό; Ὁ Γιάννης λέγει ὅτι δὲν ἀκούεται καλά.

Ὁ Πατέρας. Ὤ! τόπε καὶ ἄλλες φορές, καὶ ἔπειτα τοῦ πέρασε!

Ἡ Μητέρα (ἀνήσυχος) Ναί, ἀγαπητέ μου. Ἀλλὰ τότε δὲν ἦτο ἑορτάσιμος ἡμέρα.

—

«Δὲν ἤξευρα ποῦ ὁ Γιώργης εἶχε ἀποκτήσῃ ἕνα γάϊδαρο.

Ἀπὸ πότε τὸν ἔχει;

Ὁ ὑπηρέτης. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποῦ δουλεύω μαζί του.

—

Ὁ ἔμπορος. Ἔχομεν ἀνάγκην ἑνὸς ὑπηρέτου. Ποῦ ἦσουν τελευταῖα;

Ὁ νέος. Εἰς μίαν τράπεζαν κύριε.

Ὁ ἔμπορος. Καὶ τὴ καθαρίζατε καλά;

Ὁ νέος. Ὄχι Κύριε. Τὴν καθάρισε μιὰ γιὰ πάντα ὁ ταμίας.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΘΕΟΦΙΛΗ

ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 80

Εἰς τὸ πασίγνωστον καὶ πλουσιώτατον χρυσοχοεῖον καὶ κοσμηματοπωλεῖον τῶν ἀδελφῶν Θεοφίλη — ὁδὸς Αἰόλου ἀρ. 80 — ἀγοράζονται καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ διάφορα κοσμήματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, πολύτιμοι λίθοι, ἀδάμαντες, μαργαρίται, ρουβίνια κλπ.

Μοναδικὴ εὐκαιρία!

ΑΙ ΥΨΙΦΩΝΟΙ ΑΔΕΛΦΑΙ ΡΟΖΑΛΙΝ

Η ΜΕΣΟΦΩΝΟΣ Κα ΚΑΛΛΙΓΚΑΡΙΣ

Ὁ διευθυντὴς τοῦ θιάσου κ. ΛΟΚΠΑΡΔΟ

Ὁ κωμικὸς τοῦ θιάσου ΟΥΡΜΠΑΝ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Τὸ Ἑλληνικὸν νεότευκτον ὑπερωκεάνειον «ΜΩΡΑΪΤΗΣ» τόννων 12,000 μὲ διπλοὺς ἕλικας, διπλοῦς μηχανάς, ταχύτητος 15 μιλλίων συγκεντροῦν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν ἐσχάτως ψηφισθέντων ἀμερικ. κανονισμῶν προαπαιτούμενα προσόντα

ΘΕΛΕΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΤΗΝ 6ην ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΤΟ 3ον ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ
ΜΕΣΩ ΚΑΛΑΜΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

Δι' ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα ἀπευθυντέον εἰς τὰ Γενικὰ Πρακτορ. τῆς Ἑταιρείας
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Ὁδὸς Σαχτούρη 16 παρὰ τὸ Τελωνεῖον.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου.
ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ.
ΕΝ ΒΟΛΩ.
ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους 2 Γραφεῖον Ὑπερωκεανείου Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας.

ΙΤΑΛΙΚΗ ΟΠΕΡΕΤΤΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐδόθη ἐν τῷ Δημοτ. Θεάτρῳ ἡ θαυμασία φαντασμαγορία τοῦ Ἰουλίου Βέρν, «Ἀπὸ τῆς Γῆς εἰς τὴν Σελήνην» μὲ τὴν ὡραιοτάτην μουσικὴν τοῦ Μουσουργοῦ Ὄρεμπαχ. Ἐπὶ δύο καὶ πλέον ὥρας παρήλαυνον πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν θεατῶν, 2.900 περίπου, αἱ ὡραιότεραι εἰκόνες τοῦ ταξειδίου ἀπὸ τῆς Γῆς εἰς τὴν Σελήνην, μὲ πλεῖστα ἐπεισόδια, συμβαίνοντα κατὰ τὴν συνάντησιν τῶν κατοίκων τῆς Γῆς μετὰ τῶν τῆς Σελήνης, ὡς ἐκ τῶν ἀντιθέτων ἐθίμων καὶ ἠθῶν καὶ τῆς μὴ γνώσεως τοῦ ἔρωτος ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Σελήνης. Ἀλλ' οἱ κάτοικοι τῆς Γῆς εἶχον προνοήσει καὶ ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν μῆλα τῆς γνώσεως, ἐξ ὧν φαγόντες οἱ κάτοικοι τῆς Σελήνης ἀνεστατώθησαν. Εἰς τὴν σκηνὴν ταύτην οὐκ ὀλίγον ἐγέλασαν οἱ θεαταί. Εἶτα ἠκολούθησεν ἡ εἰκὼν τοῦ ὀνείρου τοῦ πρώτου ἔρωτος μὲ ἕνα μπαλλέτο φαντασμαγορικώτατον, ὡς ἐκ τῶν οὐχὶ συνήθων πολυχρώμων ἀμφιέσεων, τῇ συνοδείᾳ τῆς ὀρχήστρας καὶ τῶν φιλημάτων τῶν διὰ πρώτην φοράν, ἐρωτηθέντων κατοίκων τῆς Σελήνης.

Ὑπερήρεσαν αἱ δεσπ Rosalin ἡ μὲν ὡς Fantasia ἡ δὲ ὡς Caprice. Κατεχειροκροτήθη ὁ κωμικὸς κ. Urbano ὡς πρωθυπουργὸς Microscopio λόγῳ τῶν εὐφυολογημάτων του καὶ τῆς δεξιᾶς διευθύνσεώς του ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Τὴν τρίτην ἐπανελήφθη καὶ αὐτὴ ἡ ὀπερέττα. Ἔχασαν ἀληθῶς ὅσοι δὲν παρέστησαν.

Τὴν Τετάρτην ἐδόθη ἡ τιμητικὴ παράστασις τῶν ὑψιφώνων ἀδελφῶν Δεσπ. Rosalin μὲ τὴν Geisha, μετὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄλλοτε ἐπιτυχίας. Μεταξὺ τῆς β'. καὶ γ'. πράξεως ἡ Δη Ὄλγα Ροζαλὶν ἔψαλε τὸν Μάϊον τοῦ Παντζῶφ καὶ ἓν Βάλς τοῦ Βενζάνο. Ἡ δὲ Δη Ἰόλη Ροζαλίν: Ὅταν ὁ ἔρως ἀποθνήσκει» (Γαλλιστὶ) καὶ τὴν Γρατσιέτα τοῦ Νέρι. Τέλος ἀμφότεραι ἔψαλον μίαν Σερενάτα. Τοὺς προσεφέρθησαν οὐχὶ ὀλίγαι περιστεραί. Ἐπευφημήθη κατ' ἐπανάληψιν ὁ κωμικὸς κ. Urbano, ἰδίως κατὰ τὴν γ' πρᾶξιν ὅπου πλεῖστα ἴδια ποιημάτια τῆς στιγμῆς ἀπήγγειλε μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ ἑξῆς σκέρτσο.

Persona assai simpatica
D' ingegno e un ualore
Ministro integerrino
Havore con ardore.
Ed ora ha fatto quanto
Di bello al mondo fu.
Parlo di Teotochis—
che e partito per Corfu.

Δηλαδή.

Πρόσωπον πολὺ συμπαθὲς
ἰδιοφυΐα ἀξίας.
Ὑπουργὸς ἀκεραιότατος
ἐργάζεται μὲ θέρμην.
Καὶ τώρα ἔκαμε ὅ,τι
ὡραιότατον εἰς τὸν κόσμον ὑπῆρξε.
Ὁμιλῶ διὰ τὸν Θεοτόκην;
ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Κορφούς.

Ἀπὸ τῆς χθὲς Σάββατον αἱ παραστάσεις ἕνεκα τοῦ ψύχους θὰ δίδωνται εἰς τὸ Δημοτικόν. Δυστυχῶς ὅμως εἶναι πολὺ ὀλίγαι καὶ οὕτω μετ' ὀλίγον αἱ Ἀθῆναι θὰ μείνωσι ἄνευ νυκτερινῆς ἀπολαύσεως ἐπειδὴ καὶ τὰ ἄλλα θέατρα θὰ παύσουν. Ὅθεν καλὸν θὰ ἦτο ἐὰν ἤθελε ὁ κ. Δήμαρχος νὰ δώσῃ τὴν συνήθη μικρὰν ἐπιχορήγησιν καὶ οὕτω δυνηθῇ νὰ μείνῃ ὁ θίασος ἐπί τινας ἡμέρας ἀκόμη. Τοῦτο ἠκούσαμεν παρὰ πολλῶν, συνιστῶμεν δὲ καὶ ἡμεῖς.

ΝΕΟΙ ΧΟΡΟΙ

Πανηγυρικώτατα καὶ ζωηρώτατα ἐτελέσθησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν ὁδῷ Διομείας 4 νέου παρισινοῦ χοροδιδασκαλείου τοῦ κ. Τζιτζᾶ. Αἴθουσα εὐρυτάτη, ἀπαστράπτουσα καὶ φωτιζομένη ἀπλέτως ὑπὸ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς, κλειδοκείμβαλον καινουργές, νέοι χοροί, τάξις, κομψότης, χαρὰ καὶ ζωή. Ὅλη ἡ νεολαία τῶν Ἀθηνῶν ἐκεῖ ἐδοκίμασεν ἀπλήστως τὴν ἡδονὴν τοῦ χοροῦ.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΑΝΤΙΩΤΗ

Διασταυρώσεις Αἰόλου—Νικίου καὶ Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Μόνον εἰς τὸ ἄνω Ὑποδηματοποιεῖον θὰ δυνηθῆτε νὰ εὕρητε μοναδικὴν στερεότητα, ἀπαράμιλλον κομψότητα καὶ τελείαν ἐφαρμογὴν ἱκανοποιοῦσαν πᾶσαν ἰδιοτροπίαν. Ἡ πολυπληθὴς καὶ ἐκλεκτὴ πελατεία του ἐγγυᾶται περὶ τούτου. Ὅθεν σπεύσατε! σπεύσατε! εἰς τὸ ἀνωτέρω

Ὑποδηματοποιεῖον

Ἐμμανουὴλ Καντιώτη

Ο "ΑΡΗΣ,,

Ἀτμόπλοιον ἠλεκτροφώτιστον, ταχύτητος 15 μιλλίων τῆς Ἀτμοπλοΐας Σ. Παπαλεονάρδου, μοναδικὸν δι' ἐπιβάτας ἀναχωρεῖ:

Κυριακὴν—Τρίτην—Πέμπτην

ὥραν 8 μ. μ. διὰ

Χαλκίδα, Αἰδηψὸν καὶ Βόλον

Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν ὁδὸς Σταδίου.

(Τηλέφωνον Πειραιῶς 115).

ΣΠΕΥΣΑΤΕ! ΣΠΕΥΣΑΤΕ!

ΕΙΣ ΤΟ

ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΤΟΥ Κου ΚΩΝΣΤ. ΒΟΥΤΣΑΡΑ

Ὁδὸς Μητροπόλεως 28

Θὰ εὕρετε τὰ μόνα καὶ γνήσια ἀμίαντα **Ἄουερ** *ἀντὶ 60 λ. ἕκαστον, ὡς καὶ μεγάλην παρακαταθήκην Φωτιστικῶν εἰδῶν.*

Ἐκτελοῦνται ἐγκαταστάσεις ἀεριόφωτος, ἠλεκτρικῶν φώτων, κωδώνων κ.τ.λ.

ΥΓΙΕΙΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

ΔΙΑ ΜΠΟΤΓΑΔΑ

Τελευταία τελειοποίησις διὰ καταστήματα καὶ οἰκογενείας

STUTE BLUMENTHAL - HANNOVER

Ἀντιπρόσωπος: Μ. Σ. ΣΙΑΚΚΗΣ

Τῶν παγκοσμίων καραμελῶν

J. C. KLENE et Co ROTTERDAM

Ἀντιπρόσωπος εἶνε ὁ κ.

Μ. Σ. ΣΙΑΚΚΗΣ

Ο ΥΦΗΓΗΤΗΣ

τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

ΣΠΗΛΙΟΣ ΧΑΡΑΜΗΣ

Μέλος τῆς Γαλλικῆς Ὀφθαλμολογικῆς Ἑταιρείας. Ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων σπουδάσας.

Θεραπεύει τοὺς πάσχοντας ἐκ Νοσημάτων

ΟΦΘΑΛΜΙΚΩΝ

Ἐν τῇ τελείᾳ ὀφθαλμολογικῇ του Κλινικῇ ἐφαρμόζων τὰς τελειοτέρας τῶν θεραπειῶν.

Τραχώματα, Καταρράκτην, Τριχιάσεις, δακρυορροίας, τὸν Στραβισμὸν (ἀλλοιθωρίαν) γλαύκωμα καὶ λευκώματα κ.λ.π

20 – ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - 20

Προσοχὴ!!!

Τελειόφοιτος τῆς Φιλολογίας, μὲ ἄριστας συστάσεις, κεκτημένος δεκαετῆ πεῖραν εἰς προγυμνάσεις μαθητῶν, κάτοχος τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς γλώσσης, διακούσας ἐπὶ ἔτος ἐμπορικὰ μαθήματα καὶ εἰς παραγγελιοδοχικὸν γραφεῖον ὑπηρετήσας, ἀναλαμβάνει ἀντὶ μετρίας ἀμοιβῆς 1ον). Τὴν διδασκαλίαν τῶν Ἑλληνικῶν, Μαθηματικῶν, Λατινικῶν καὶ Γαλλικῶν εἰς μαθητὰς Σχολαρχείου. 2ον). Τὴν διδασκαλίαν Ἑλληνικῶν, Λατινικῶν καὶ Γαλλικῶν εἰς μαθητὰς τοῦ Γυμνασίου. 3ον). Τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς γλώσσης φιλολογικῶς ἢ ἐμπορικῶς. 4ον). Τὴν διδασκαλίαν τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς ἐπιστολογραφίας καὶ 5ον). Τὴν τήρησιν Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς ἀλληλογραφίας καθ' ὡρισμένην ὥραν.

Πληροφορίαι καὶ συστάσεις· ἐν Πάτραις παρὰ τοῖς κ. κ. Ἰ. Κίτσῳ, λοχαγῷ τοῦ Πεζικοῦ, Ἰ. Ψημάδῃ, ἐφημερίῳ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ Α. Παπαλουκᾷ καὶ Ε. Καλλιάφᾳ, γυμνασιάρχαις.

ΕΙΣ ΤΟΥ ΤΣΑΜΗ

Τὰ ὡραιότερα καὶ τελειότερα δέρματα τὰ ὁποῖα κατεσκεύασε μέχρι σήμερον ἡ βυρσοδεψικὴ ἐπιστήμη, ἐκόμισεν ὁ κ. **ΤΣΑΜΗΣ**. Ἐκπληκτικῶς ὡραῖοι καὶ πρωτοφανεῖς χρωματισμοί, ξόχα δι' ὑποδήματα κατασκευαζόμενα ὑπὸ τοῦ ἀπαραμίλλου καλλιτέχνου ὑποδηματοποιοῦ κ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ,,

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Δέχεται μαθητὰς ἐσωτερικοὺς ἀπὸ ἡλικίας ἐτῶν **6.**

Διδασκαλία ἀνθρωπιστικὴ καὶ γλωσσομαθής.

Ἡ **Ἀγγλική,** *ἡ* **Γαλλική,** *ἡ* **Ἰταλική,** *ἀπὸ τῶν κατωτέρων τάξεων* **ὑποχρεωτική.**

Τὸ **μόνον Ἐκπαιδευτήριον,** *τὸ ὁποῖον ἐπὶ τριάκοντα καὶ πλέον ἔτη διὰ μακρᾶς καὶ καρποφόρου ἐργασίας διατηρεῖ ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ τῆς Διευθύνσεως* **Πανελλήνιον τὴν φήμην του.**

Κανονισμὸς ἔντυπος καὶ Λογοδοσία τῆς ἐργασίας τοῦ λήξαντος ἔτους στέλλονται τῷ αἰτοῦντι.

Τὰ τακτικὰ μαθήματα ἄρχονται τῇ 15ῃ Σεπτεμβρίου ὁριστικῶς

Η ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ

Δι' ὅλως νεωτάτης μεθόδου θεραπεύεται ἡ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ ἐν τῷ Θεραπευτικῷ Ἰνστιτούτῳ Ἀθηνῶν.

11. – ΟΔΟΣ ΓΕΡΑΝΙΟΥ – 11.

ΤΡΙΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ **ΚΛΗΡΩΣΙΣ** τῆς 28 Ὀκτωβρ. (10 Νοεμβρίου). τῆς 30 Δεκεμ. (12 Ἰανουαρ. 1908) **1907**

ΑΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔτους 1907.

Ἕκαστον γραμμάτιον παρέχει συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος ἑκάστης κληρώσεως.

ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ **Δραχ. 675,000 Δραχ.**

Ἕκαστον γραμμάτιον ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν κληρώσεων τιμᾶται Δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

Ἓν Μέγα Κέρδος	ἐξ	100,000	Δρ.
Ἓν Κέρδος	»	25,000	»
Ἓν Κέρδος	»	10,000	»
Τρία Κέρδη ἐκ 5,000	»	15,000	»
Πέντε Κέρδη ἐκ 1,000	»	5,000	»
411 Κέρδη ἐξ 100	»	41,100	»
578 Κέρδη ἐκ 50	»	28,900	»
Ἐν ὅλῳ Κέρδη		225,000	Δρ.

ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

3 Μεγάλα Κέρδη	ἐξ	100,000	300,000 Δ
3 Κέρδη	ἐξ	25,000	75,000
3 Κέρδη	ἐκ	10,000	30,000
9 Κέρδη	ἐκ	5,000	45,000
15 Κέρδη	ἐκ	1,000	15,000
1233 Κέρδη	ἐξ	100	123,300
1734 Κέρδη	ἐκ	50	86,700
Ἐν ὅλῳ Κέρδη			675

Ἀπευθυντέον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γραφεῖον Λαχείου) εἰς Ἀθήνας, ἑλληνικὰς δημοσίας Ἀρχάς, εἰς τὰς ἑλληνικὰς τραπέζας καὶ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῶν, εἰς ἐν Ἀθήναις Κεντρικὸν Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων καὶ τὰ ὑποπρακτορεῖα αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ εἰδικὰς ἀποθήκας τῶν μονοπωλίων.

Ἐν Ἀθήναις, 5τῇ Ἰουνίου 1907. Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

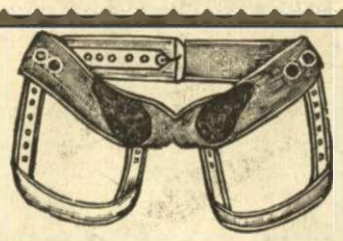

ΟΣΟΙ ΠΑΣΧΕΤΕ ΑΠΟ ΚΗΛΗΝ

ΠΑΙΔΙΑ, ΓΕΡΟΝΤΕΣ, ΑΝΔΡΕΣ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ἀποτανθῆτε εἰς τὸν νέον ἐφευρέτην

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

6.—Ὁδὸς Ἀριστείδου—6.

Θὰ εὕρητε τὴν ἡσυχίαν, θὰ περιπατῆτε. Οἱ κηλεπίδεσμοι εἶναι ἐξ ἐλαστικῆς ζώνης καὶ οὐχὶ σιδηρᾶς. Ἰατρὸς ἐξετάζει τοὺς πάσχοντας. Παραγγελίαι γίνονται δεκταὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Πολυάριθμα πιστοποιητικὰ ἐπιβεβαιοῦν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σωτηρίου συστήματος.

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΖΩΗΣ — ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΘΑΝΑΤΟΥ

Η "ΑΝΑΤΟΛΗ,,

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΩΗΣ — ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΣΤΑΔΙΟΥ 33

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗΣΕΩΣ — ΚΟΙΝΩΝΙΑΙ ΜΙΚΤΑΙ — ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Α. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ, *πρώην Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Κράτους.* Γ. ΑΒΕΡΩΦ *πρώην βουλευτής.* Ι. ΚΑΛΑΜΑΡΗΣ, *βουλευτής.* ΑΓ. ΣΧΛΗΜΑΝ, *βουλευτής.* Ν. ΚΟΝΤΟΣ, *κτηματίας.* Π. ΣΑΡΟΓΛΟΣ, *εἰσοδηματίας*

Α. ΤΥΠΑΛΔΟΣ ΜΠΑΣΙΑΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ **ΑΘ. Η. ΦΙΛΩΝ**

Διὰ καταβολῆς **6 δραχμῶν** *κατὰ μῆνα, ἐξασφαλίζει τις ὡς* **ΠΡΟΙΚΑ** *διὰ τὰ τέκνα του,* **2,000.** *Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ πατρός, παύει πᾶσα καταβολή, καὶ κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ Συμβολαίου τὸ ἀσφαλιζόμενον παιδίον λαμβάνει ὁλόκληρον τὴν προῖκα. Ἐπίσης ἐνεργοῦνται ἀσφάλειαι ζωῆς, Ταμιευτηρίου καὶ Μικταί. Εὐκολία εἰς τὰς καταβολάς. Δίδονται δάνεια εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους.*

Καταβολαὶ ἐλάχιστοι *(ἀπὸ 5-6 δραχ. μηνιαίως).*

Εὐκολίαι *εἰς τὰς καταβολάς.*

Δάνεια *εἰς τοὺς μετόχους.*

Ἐξαγοραὶ *τῶν συμβολαίων.*

Πρακτορεῖα *εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας.*

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὴν ἕδραν τῆς Ἑταιρείας.

Η "ΑΝΑΤΟΛΗ,, *Σᾶς παρέχει:*

Διὰ τῆς προικοδοτήσεως

τὸν **Ἀκοπώτερον**

Προνοητικώτερον

καὶ Εὐεργετικώτατον τρόπον

διὰ νὰ ἐξασφαλίσητε τὰ τέκνα σας.

Πραγματοποιηθεῖσαι ἀσφάλειαι μέχρι σήμερον 3,500,000

ΔΑΜΑΛΙΣ

Διεύθυνσις

Τηλεγραφικὴ καὶ Ταχυδρομικὴ

ΠΕΤΡΙΔΕΙΟΝ ΔΑΜΑΛΙΔΟΚΟΜΕΙΟΝ

Κολοκυνθοῦν—Ἀθήνας

ΝΕΟ ΨΩΜΙ

Εἰς τοῦ

ΑΝΑΣΤΑΣ. ΚΑΡΟΥΣΟΥ

22. — Ὁδὸς Σταδίου — 22.

(Μεγάλη οἰκία Καλαμάρη).

Ψωμὶ ἀφρόπλαστο, εὐῶδες. θρεπτικό, γνησίας γερμανικῆς τέχνης.—Παξιμάδια βανίλλιας, κέϊκ, φραντζόλες. Τέλειον ἐργοστάσιον ἀρτοποιίας πρωτοφανὲς εἰς τὰς Ἀθήνας. —Ἀγνότης καὶ πλοῦτος ὑλικῶν, τέχνη μοναδική, καθαριότης λάμπουσα, εἰλικρίνεια ὀφθαλμοφανής.

Ὅλαι αἱ οἰκογένειαι ποῦ τρώγουν ψωμὶ ἀγνὸ καὶ **ὑγιεινὸ**—ὄχι ζυμάρι!—**Ὅλα τὰ καλὰ** ξενοδοχεῖα εἶνε οἱ φανατικώτεροι πελάται τοῦ **Καρούσου,** ὁ ὁποῖος ἔγινε ὁ ἀπαραίτητος γενικῶς **ἀρτοδότης** τῆς καλλιτέρας Ἀθηναϊκῆς τάξεως.

Ὅλοι καὶ ὅλαι τρώγετε ψωμὶ Καρούσου! — Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 22.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης.

Τόκοι τῶν καταθέσεων.

1 1)2	τοῖς	ο)ο	κατ'	ἔτος	διὰ	καταθ.	6	μην.
2	»	»	»	»	»	»	1	ἔτους
2 1)2	»	»	»	»	»	»	2	ἐτῶν
3	»	»	»	»	»	»	4	»
4	»	»	»	»	»	»	5	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΟΙΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Α ΦΩΤΙΣΜΟΥ

[illegible]μαίαι πρὸς χρῆσιν [illegible]ος διὰ φωτισμόν, κ.τ.λ.

[illegible]ετε ἀπωμάτιστα (ξεβούλωτα) τὰ δο[illegible]ματος διὰ νὰ μὴ ἐξατμίζωνται.

[illegible]χρε[illegible]ουθε ποτὲ ἀκάθαρτα δοχεῖα διὰ [illegible], ἰδίως δὲ ὅσα περιεῖχον πρότερον [illegible]ιον

[illegible]ζετε φλόγα πλησίον τῶν ἀπωματί[illegible] [illegible]ινοπνεύματος πρὸ πάντων τὸ θέρος.

[illegible]γετε νὰ ρίπτητε διὰ τῆς φιάλης ἢ ἄλλ[illegible] [illegible]ινόπνευμα ἐντὸς ἀνημμένης καὶ λειτουργ[illegible] [illegible]δη λάμπας, καμινέτου, σιδήρου σιδ[illegible]ρώματος καὶ ἐν γένει παντὸς μηχανήματος καταναλίσκοντος οἰν)μα.

5. Τὸ οἰν)μα εἶνε **ἐντελῶς ἀκατάλληλον** *διὰ προσάναμμα καρβούνων, πρέπει δὲ ν' ἀποφεύγητε τὴν λίαν ἐπικίνδυνον χρῆσιν αὐτοῦ διὰ τοιαύτας ἀνάγκας.*

6. Αἱ λάμπαι δέον νὰ καθαρίζωνται (σκουπίζωνται) καλῶς ἐξωτερικῶς μετὰ τὸ γέμισμα, ν' ἀποφεύγητε δὲ νὰ γεμίζετε αὐτὰς μέχρι τοῦ μηχανισμοῦ.

7. Πρὸς σβέσιν τῶν καμινέτων νὰ καλύπτητε αὐτὰ διὰ τοῦ καλύμματός των, οὐδέποτε δὲ νὰ σβένητε αὐτὰ ἐμφυσῶντες ἐντὸς τοῦ καμινέτου καὶ ἐπὶ πλέον διὰ βελόνης νὰ καθαρίζητε τακτικὰ τὰς ὀπὰς ἐξατμίσως.

8. Εἰς περίστασιν ἀναφλέξεως τοῦ οἰνοπνεύματος τοῦτο σβένεται εὐκολώτατα δι' ὀλίγου ὕδατος.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ Η "ΠΡΟΟΔΟΣ,,

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Χ. ΖΩΗ

28. – Ὁδὸς Μητροπόλεως — 28.

Περιποίησις ἀρίστη. — Καθαριότης ἄκρα. Μία καὶ μόνη ἐπίσκεψις ἀρκεῖ.